

2019

TÁBOR

**Přepis
besedy
konané
16.3.**

Iva Adamcová

Iva Adamcová – Tábor 16.3.2019

Já tady vidím hrozně moc známých tváří, vy už jste taková rodina, skutečně, i když se koukám na Facebook, jak se střetáváte. A teď jsme měli, je to týden zpátky, takovou úžasnou skupinu, kterou už vlastně znám hodně let, protože ty jednotlivé tváře přibýly k tomu typu učení, co vám vyprávím. K tomu typu učení jsou nakloněny už mnoho let, de facto ti lidé poslouchali od začátku, a bylo to hrozně hezké. Ta atmosféra je fakt úplně jiná než běžně člověk zažívá. A já to zažívám i tady, když se setkáváte, protože samozřejmě jste trošku nakaženi jiným myšlením. Ano. A už si věci ověřujete, jak pracují.

Tak, my se do toho dneska vrhneme. Máme tady toho před sebou jakoby spoustu, tak ať toho stihneme hodně. Začínáme:

Milá Ivanko, střídavě jsem poslouchala dříve některé vaše přednášky, ale asi špatně. Mám závažný letitý problém. Zapletla jsem se s černou magií, která mi silně ruinuje duši, a už i dlouhodobě tělo. Popíši vám situaci zkráceně, i když je to na román. Před x lety jsem se nechala na nadšené doporučení kamarádky na semináři zasvětit do takzvaných Archandělských energií. Ale postupem času se ukázalo, že to jsou energie destruktivní. Od té doby se postupně rozrůstají mé psychické problémy do velikých rozměrů. Začalo mi být psychicky špatně, byla jsem jakoby paralyzovaná, chytaly se na mě Duše. Postupně jsem navštívila spoustu terapeutů, utratila spoustu peněz. Řešila jsem rány v bytě, později i zvláštní projevy uvnitř hlavy a spoustu dalších symptomů, a bylo mi čím dál tím hůř. Při jednom dalším takzvaném odevzdáváním daných energií jsem byla zřejmě opět jakýmsi rituálem zasvěcena. Popíši zkráceně. Pán začal drmolit cosi latinsky, řekl mi, že jsem čistá, ale jednalo se zřejmě opět o další zasvěcující nebo nějaký, či jiný, nečistý rituál. Nevím. Ještě ten den večer nastaly bolesti hlavy. Poté v průběhu měsíců postupně šílené stavy migrény a postupně mi selhávala psychika. Nechci již popisovat situaci do dneška, kdy jsem řešila postupně zhoršující se problémy a stavy bílou magií, v naději, že se mi uleví. Odborně by se mělo jednat o psychotické projevy, nebo o projevy psychospirituální krize. Vím, že jsem si při zasvěcení na sebe natáhla špatné energie, které postupně, možná i vlivem toho, že jsem se snažila situaci řešit, zesilovaly. A hlavně jsem si na sebe nabalovala další nečisté věci. Spoustu dní jsem jen proležela. Nemám energii už vůbec na nic, v podstatě jen přežívám. Bohužel jsem vlastním přičiněním takto selhala, a chtěla bych se ale zachránit a nevím, jak se z toho vymotat. Vím, že jsem si vše způsobila sama a že nyní nesu následky svých činů.

Milá Ivanko, ráda bych viděla světlo na konci tunelu, slyšela váš pohled na mou situaci, neboť vím, že ke mně promluví vyšší Vědomí. Ráda bych

slyšela vaše rady a postupy. Čím mám začít? Co a jak mám dělat a jakou šanci mám se z toho vymanit? A zda mám naději na úplné uzdravení.

Ještě bych měla i otázky. Kdy zmizí, zmizí-li vůbec, a také černé magie. Vím, že mám porušenou auru a že mi chybí přirozená energetická ochrana.

Za druhé: je možno bránit se, nebo vymanit se, útokům černého mága jako osoby, pokud takové útoky jsou.

Tady už je dobrá otázka.

Za třetí: uzavře se kanál ze zasvěcení, kudy ke mně proudí negativní energie? Děkuji vám z celého srdce.

To bude dlouhá odpověď. Ale velmi dobře poslouchejte. Vy jste si vybrali svůj osud. Oblékli jste si ho na sebe v tom skafandru, za který se dnes považujete. Považujete se za tělo a jméno, ale je to pouze hmotný stav, který je dirigován a šefován hmotným vědomím neboli Satanem. A ten vám všechno projektuje. Jestliže si budete myslet, že jste si špatně zařídila osud, jestliže se děly špatné věci, pak neustále vám vládne toto vědomí a nemůžete se z toho vymanit. Naopak, vy jako XYlonka, vaše tělo a jméno vy jste si oblékla. To znamená jako Vědomí Boha, kterým ve skutečnosti jste, jste si oblékla jako nejlepší osud, který jste mohla prožít, tento děj. Tohle je pro vás podivné, že vám teď takhle odpovídám. Ano. Je to dobré pro vaše pochopení celého stavu.

A teď dobře poslouchejte. Tím, že jste tohle prožila, jste mohla udělat veliký progres, to znamená pokrok v pochopení. Vše je totiž opačně, než tady předkládáte, což si zatím neuvědomujete. Když se ještě budete chtít zbavit těchto stavů, které jsou vlastně platbou za urychlení, já vám totiž vysvětluji, že vy všichni tady, co jste zatím byli ve 3D na planetě, tak jste si vlastně objednali průchod hmotnou složkou. To znamená, že inkarnaci po inkarnaci jste se považovali za hmotné vědomí, za tělo, za hmotu. A tato hmota vašeho těla útočila na vnější svět zase v úrovni hmota versus hmota. Tělo vysílá automaticky negativní emoce. A dokud je vysílá, dělá si karmu. Mluvím o těle. Vy jste nikdy jako Vědomí Boha karmu neměli. A ten, kdo by chtěl urychlit vývoj, ten si půjde hezky pro to zasvěcení, aby byl lepší.

Černá magie, se týká skutečně lidí, kteří ovlivňují druhá lidská těla, to znamená člověka, který bude zasvěcovat druhé lidské tělo, to znamená otevírat kanály, což si nesmí tady nikdo dovolit. Jenže černý pán dává těmto lidem ve vývojové fázi černé magie sílu, aby tohle dělali, protože vy, jako jediné lidské Vědomí - tahle planeta je jedinou bytostí, jediným Duchem, který se pomaličku vstříkoval do vývoje. Co to znamená. Už jsem o tom mnohokrát mluvila, ale stejně ještě dnes jsem odpovídala mnoha lidem na facebooku, kteří to najednou nechápali. Tvrdili: „Ale vždyť ta černá a bílá magie tady byla vždycky!“ Ano. Jenže dneska je škola plná. Aby vy, jako jediný Bůh, jste se mohli rozdrobit a měli různé třídy chování, protože v každé třídě se učíte něco jiného, tak vlastně se v prázdné škole, která byla postavená, to znamená vlastně plovoucí hmota planety, se první Vědomí vstříklo do první třídy. Po určitém dlouhém

čase dozrálo to Vědomí do vyššího stupně a zaplnilo se nově narozené Vědomí do další třídy. A v této době je tady plná škola, a dokonce i deváťáci si prošli ten rok toho svého učení.

Černá magie je o tom, že ten člověk chce ovládat druhá lidská těla. Takže to poznáte, čím se tomu vyhnout. Jenže toho člověka to za čas omrzí. Začne vidět, že ono to vlastně zas až tak nefunguje. Ale hlavně, není mu dobře, protože on střílí sám na sebe. A většinou tito lidé, kteří si vyžádají dary od hmotného pána, od Satana, si sami sobě ubližují, protože oni pak musí konat. Když by nechtěli, mají obrovské bolesti. Oni jsou skutečně, jako když jim dá čert smlouvu, oni jsou zatíženi tím: musím dělat věci, které nechci... Samozřejmě v této fázi neví, že dělají sami sobě. Oni se ale příště narodí do oblasti bílé magie, kdy už nechtějí dělat zlo, chtějí být dobří. A tehdy sklízí útoky, které kdysi dělali v minulosti. Střílí do nich takzvaná černá magie.

Jenže pozor! Všechno je iluzí. Bílý mág se černého mága zbaví jedině tehdy, když mu bude jedno, že na něj útočí, protože tehdy se naučil osvobodit se od karmy svého těla, kterou to tělo vlastně vytváří. Jestliže na mě někdo zaútočí černou magií a mně to nebude vadit, naopak, budu vděčná, protože mi vybil odpor z minulosti a já mám vlastně nyní, teď, novou šanci jakoby zastavit a nevytvořit karmu novou - tak se ho zbavím. Už to umím, už mě nemusí vyučovat, protože já ještě ani nevím v této fázi, že si dělám všechno sám sobě.

Pak je ale další schod. Cesta do pokory. To znamená, že vy musíte, za prvé vědět: hurá, můj osud je správný. Já teď mám šanci se nejvíc naučit. Já jsem šla si urychlit svůj vývoj, myslela jsem, že mám vůli člověka, a že když se půjdu zasvětit, mohu potom nějakým způsobem operovat s nějakými energiemi... Pamatujte si, ale stav je úplně jiný. Vy se vývojově rodíte, abyste si inkarnaci po inkarnaci zvyšovali utrpením, které prožíváte vývojově, tak strašně sílu těla, aby uneslo vás jako Boha. Ta energie totiž, která přichází shůry je vaše - jste to vy, která se může dostat do těla. A když to tělo je uměle otevřené a vy nejste připravení, tak to Božství, které jste chtěli urychlit, aby do vás přišlo, vás totálně zdemoluje. A pozor, protože se nedá nic urychlit, a váš vývoj, bod nula, kdy pochopíte je nastaven přesně v nějakém čase a prostoru, v časoprostorové křivce tehdy, aby vy jste nemohli se vyškubnout z dějů, než tam dolezete a naberete si sto procent zkušeností, tak vás to musí zastavit, aby jste nekomplikovali celku vývoj.

Já vím, že vy se vnímáte jako oddělená bytost, která má jakoby svou vůli. Vy si myslíte: teď jdu doprava, pak půjdu doleva... Tak to není. Vy jako Bůh jste si naprogramovali to rozhodnutí, které přichází ve správnou dobu. To znamená, že tudy, kudy jste všude prošli, a všechno, co jste udělali, jste udělali dobře, aby jste jako Vědomí shlíželi dopady na to, co jste udělali. A jestliže já budu dneska odmítat platbu, tím posiluji hmotné vědomí a neustále odpory činím. To znamená, že mě ovládá hmotné tělo, které mě nechá trpět. Stav Boha je pokora, to znamená přijetí veškerých dějů, což je někdy hodně těžké pochopit. A hlavně na to máte teď svůj čas.

Tak teď ty další otázky:

Kdy zmizí, zmizí-li vůbec, a také černé magie. Vím, že mám porušenou auru a že mi chybí přirozená energetická ochrana...

Tady vám informace z minulosti nalhávají, že na vás někdo útočí. Není to pravda. Na vás útočí vaše vlastní tělo, které předpokládá, že existují útoky černé magie. Ale hlavně, vy to nechcete. Tím ho posilujete. Já si mám říct: „Já jsem si vybral tento osud a já souhlasím s dějem, který pracuje.“ A jestliže mě něco bolí, ano, odpory se platí, a protože já děj nechci, a tím se vymísťuji jako Božství z těla - a tam, kde chybí Bůh jsou bolesti, neboli platby. To znamená, začnete okamžitě přijímat to, co se děje takové, jaké to je: „No, teď mě něco bolí, něco mě ruší...“ Samozřejmě můžete slyšet hlasy, různé vjemy. Bude vás v noci Satan, neboli vaše vlastní tělo, které jste si oblékli, a je to váš velice dobrý učitel, bude vás strašit. Budete mít v noci neuvěřitelné stavy, které ani možná nemůžete někomu vyprávět. Ale pamatujte si, dokud se budete bát těchto stavů, tak se vám budou dít. Jakmile přijde tohle noční strašení a tenhle útok, tak máte jenom v klidu ležet a pozorovat. Pozor, tělo je to, co nejste vy. Ono vám i začne ťukat srdce, tak jako: „Ty vole, bojíš se, bojíš se...“ Strach neexistuje, ten vám vlastně podkládá hmotný stav. Takže tělo se začne potit, začne mu tlouct srdce, děje se všechno jakoby... A teď vy vidíte, jak vedle vás stojí nějaká hrůza, nebo z vás strašné zlo ztrhává deku, tahá vás ven z postele, nebo tělo rotuje, já jsem zažila věci, ale já jsem si je užívala - a on okamžitě zmizel. Jakmile ho přijmete, jenom pozorujete ty věci, dobré je ještě se tak jako pobavit a říct si: „No tak, co ještě dobrého mi ukážeš...“ Okamžitě to zmizí. Ale jakmile mám k tomu odpor, tak to nezmizí a vy jako Duch nejste připraveni na to, projít přes hmotnou hladinu. Zažijete potom, až když to poprvé přijmete, tak se vám najednou obrovsky ulehčí, jakoby vás někdo ve zdviži vyzvedl kousek ven, je to blaženost, jako když vám někdo píchne drogu. To už si ale musíte dokázat sami, proto každý sám za sebe se může a smí jenom zachránit. Bílá magie, která zachraňuje celý svět, ta má své jiné odpory, o kterých možná budeme později mluvit.

Je možno bránit se nebo vymanit útokům černého mága jako osoby, pokud takové útoky jsou...

Ano. Tím, že mu poděkujete. Vy jste v minulosti to nechtěla, když přišel útok. A přitom on vám pomáhá, další útok je nová šance pro to pochopit, že mi to má být jedno.

Vysvětlovala jsem kdysi, že to, co pronesl člověk Ježíš, že máme svému nepříteli nastavit druhou tvář, hladina bílé magie špatně chápe. Chápe to tak, že se tedy necháme zmydlit, což je samozřejmě blbost. Vy jste vším, Vy jste úplně veškeré Vědomí planety. Nejste hmotnou složkou, ale jste Vědomím všech hmotných složek. Ta hmotná složka nádherně dělá hru, která jakoby bojuje. A buď se strhnete do hladiny toho podhledu té hmotné složky, a pak jedete v neustálých bojích, anebo je vám to jedno... Proto odpouštění, proto soucit bez lítosti; ne kritika, ne vztahovky; respekt. Není zlo a není dobro. Je to, co je. Jestliže budu ještě vyzdvihovat dobro, pořád útočím na zlo, aniž byste vědomě útočili, což si vůbec neuvědomujete. Takže tady je zapotřebí vědět, že nikdo druhý na vás neútočí. Jestliže já převezmu nabídku útoku druhého lidského těla člověka, teď řekněme třeba černého mága, tehdy já jako hmotná složka útočím sám na sebe, na své Vědomí; a musí vzápětí přijít někdo, kdo mně zase dá druhou šanci, než

mi to dojde. Takže vidíte, že jediný, kdo útočí, jste vy sama na sebe. Jedině pokora, stav Boha, vás zachrání. Ale tohle vám musí dojít.

Uzavře se kanál ze zasvěcení, kterým ke mně proudí negativní energie...

Ona není negativní. To je Bůh, který k vám proudí, jenže vaše tělo není připravené, ještě vidí dualitní svět, dobro/zlo, proto je na vás silné a máte tyhle stavy, proto vás zachraňuje tenhle šílený stav, což je pro vás těžké pochopit. On vám zastavil šplhání se po žebříku a urychlení do hladiny Božství, protože vlastně tělo nebylo připravené. Proto je tahle zkouška pro vás geniální. Takže přijímat, přijímat, přijímat..., děkovat. A zároveň se tenhle odpor tehdy, až byste dorazila v plánovanou dobu do svého stavu, kdy pochopíte. Tam se zároveň to urychlení, které proběhlo vůlí člověka s plánem vašeho Božství - bytostí, kterou skutečně jste. A tam se sejde na té křižovatce v tomhle bodu, a tehdy se to všechno zároveň. Ale to nikdo neví, pro váš osud, v jakém je to bodě. A tohle je důležité, prosím vás, si uvědomit. Vy teď potřebujete mít trpělivost. Nepodléhejte atakům svého vlastního těla, ono vám bude podvrhovat: že to je špatně, že to nechcete. Tím posilujete své tělo k tomu, že se věci opakují. Ale každý sám za sebe si tvoří veškerý děj, což si tady lidé vlastně neuvědomují. Proto pro vás ten osud, jaký ho žijete, je naprosto geniální. A je nejlepší, jaký jste si ho mohli vybrat.

Míro, prosím tě, mohl by jsi napsat Ivance otázku, i když je to zvědavost: Evropanům se projevuje bytost nám známá jako panna Marie. Žehná každému bez rozdílu a bezpodmínečnou láskou, i když ji lidé nevidí, ona se představuje jako matka všech duší. Kdo to je? A jakou má roli na mé cestě k Božství, i když i ona je jeho projev.

Pamatujte si, já už jsem o tom kdysi mluvila, budeme třeba mluvit o Medžugorii, to je jedno v jaké oblasti to je, kde se zjevují. My tady na planetě samozřejmě žijeme jeden jediný program, který vlastně vyhovuje rozdrobeností vývojových částí. To znamená, že když se dneska narodíte třeba do oblasti, kde je křesťanství, příště, nebo současně, se někdo narodí do oblasti islámu, někdo do oblasti buddhismu a podobně, do jakéhokoliv náboženství, víry nebo filosofie, tak podle toho hmotná složka využívá, pokud ještě vidíte dobro a zlo; což jsou všichni věřící. Věřící nejsou vědoucí, to si pamatujte, víra je tady proto, abyste se učili v každém životě a mohli se o něco opřít. Pokud budete mít život ještě dosti náročný v oblastech, ve kterých se vývojově ještě ani nedostanete do oblasti černé magie, protože skutečně nejvyšší posty a místa jsou černá magie, což je s podivem, ano, je to už inkarnačně docela blízko třetího oka. Následuje bílá magie. A potom následuje stav, kdy člověk pochopí, kým je, že je vším, a opouští útoky, protože v té době už má všechny zkušenosti načerpané. A už nikdy nebude útočit na někoho druhého, protože ví, že útočí sám na sebe. To znamená, že tady je veliké množství lidí, kteří ještě nedošli ani do hranic naplněnosti a výšky hadí síly ve svém páteřním kanálu. A tito lidé, aby unesli své těžké osudy, které skutečně prožívají velmi těžce, tak budou ovlivňováni vizemi, které projektuje vaše vlastní tělo, za které se považujete. Takže buddhistovi se bude zjevovat Budha. Všichni představitelé všech náboženství nebo filosofii vás budou navštěvovat, podle toho, co je zapotřebí. Je to v rámci vývoje. A projektuje vám to vaše vlastní tělo, podle potřeby toho, jak se vlastně v

té budoucnosti máte rozhodnout, protože i to rozhodnutí díky tomu je ovlivňováno, což si lidé neuvědomují. A věřte mi, že to vždy má svůj dobrý důvod, abyste v této iluzi zůstávali. Vy jste Duchem, který je nepohlavní. On má samozřejmě odbočky, které jsou do ženy, anebo do mužských jedinců, takzvaných svatých. Každý ten svatý, každá ta energie má samozřejmě svůj úkol, který tady je nastaven. Takže podle toho si vás vlastně ten princip vybere, v té hmotě se objeví, a pak vám svým způsobem pomáhá. A pomáhá vás směřovat tím směrem, kterým se potřebujete vyvíjet. Nic jiného v tom nehledejte.

Víte, co je pro takového člověka, který prožívá šílený osud, když se mu v noci zjeví panenka Marie a požehná mu. To si nedovedete představit... On s tím žije třeba i několik let, protože si na to samozřejmě vzpomíná.

Další otázka je od Pavla, jehož táta byl na božíčku, kde mu jeho táta radostí skákal kolem hřbitova při obřadu. P.S.: Já mu odpověděl jednou větou - nemám tolik božské trpělivosti a přívětivosti ještě. Měj se a směj se Míro.

Míro, děkuji. Moc ho pozdravuj. Doufám, že jsem ho moc nezklamala, protože lidé, kteří ještě mají takovou odpověď, tak oni očekávají něco takového ještě nadpozemského. A ono je to ryze pozemské... Takže je to někdy náročné. Ale vy víte, že jsem drsňák, takže já to tam vyseknu.

Ano, nedávno jsem s někým debatovala na téma takové té polopravdy, neboli bílé lži. Vy se vyvíjíte. Ze začátku smíte samozřejmě používat takzvanou bílou lež, protože víte, že ti, kteří by neunesli pravdu celou, tak ti by se jakoby zablokovali, na začátku jsem vám vysvětlovala i tohle; ale později pochopíte ve svém vývoji, že je lepší toho člověka potrénovat, aby konečně už přijal pravdu takovou, jaká je, a to má svůj vývoj. Takže za nějakých pár let už budete odkládat i ty vaše bílé lži, a budete ty lidi skutečně připravovat na to, aby přijali život takový, jaký je, neboli aby se učili pokoře.

Milá Ivanko, z vašich přednášek mám naposloucháno, jak je to s našimi nemocemi, ale mohla byste prosím vysvětlit, jak je to s nemocemi zvířat? Proč například i oni mají rakovinu? Zvířata přece neprožívají negativní emoce? Nebo snad na sebe přibírají emoce svých majitelů? Děkuji. Alča.

Ano, je to tak. Emoce, které mají ve své smečce, což jsou pro psa nebo třeba pro kočku energie, které probíhají v rodině. Tak ti skutečně jsou zatíženi, když se třeba ta rodina bude velmi hádat, budou tam extrémní jakoby negativní emoce, budou se tam dít dramatické věci, tak i to zvíře to cítí, i u těch zvířat to tak skutečně pracuje. I zvíře bude mít třeba zablokovanou čakru z třeba nečekaného děje, který nedokáže pochopit.

Já jsem kdysi vyprávěla, jak moje kamarádka odjela na víkend do Barcelony na otočku a doma zanechala partnera. A v tu dobu už byl čas na to, aby oni se rozešli. Všechno v osudu máte nastaveno. A najednou s tím partnerem, možná jste to už někdo zažil, zjistíte, že mu něco řeknete - a on vám vůbec nerozumí, on odpovídá úplně na něco jiného. A tady už je vidět, že se blíží rozchod. I kdyby vy jste tisíckrát chtěli jakoby se

vrátit do toho svazku, nejde to. Zkrátka tam se to rozděluje, ty cesty se rozjíždí, ono k tomu většinou dojde. A tenhle člověk tu moji kamarádku velmi, velmi miloval, chtěl jí snášet modré z nebe, jak se říká, tak jí koupil takové nádherné malé koťátko. Byla to krátkosrstá britka. Jenže najednou, tím jak šel čas, uplynulo mezitím deset let, kdy oni oba začínali cítit, že se ty cesty jakoby rozcházejí, že se rozvazuje ten vztah, tak on začal na tu kočičku, kterou sám daroval, žárlit. Protože když se ona s ní mazlila, tak on žárlil. A když odjela na otočku do Barcelony, to bylo v zimě, v únoru, tak on tu kočku už úplně nenáviděl. A teď přišel domů, a ta kočka tam tak šla přes tu místnost, a on zkrátka, jak ji neměl rád, tak do ní začal tak jako kopat, snažil se ji nahnat na místo, kde měla pelíšek. Ona nevěděla, tak dolezla k místu, kde měla pelíšek, on pořád tou nohou... Ta kočka samozřejmě nevěděla, co se děje, vystartovala a kousla ho do palce u nohy. To muselo bolet. A on ji vzal za ocas a vytáhl ji z toho pelechu, a ten ocas ji zlomil a on byl opravdu do pravého úhlu. Načež tedy dcera téhle mojí kamarádky přijela domů, ten přítel maminky tam nebyl, a viděla kočičku, jak tam leží úplně rozpláclá, úplně jak když máte předložku, a ten ocas zlomený. Odvezla ji na veterinu, tam jí amputovali ten ocas, protože nešel zachránit. Ta moje kamarádka se vrátila domů asi za dalších čtyřicet osm hodin. Teď tam samozřejmě našla tu kočičku. A ona mi potom, asi za dva dny, volala celá ubrečená...

To už jsem kdysi vyprávěla, jak mě odhodila ta její srdeční čakra o dva metry dál. Dva metry jsem letěla vzduchem, jak se zablokovala z té lítosti.

Ale teď chci mluvit o tom, co jsem cítila z té kočičky. My jsme byly v restauraci, ona mě pozvala. Já říkám: „Hele, něco s tebou je... Jsi jiná.“ A ona mi teď vyprávěla ten příběh. A já: „Hele, my teď dojíme a já se půjdu na tu kočku podívat, uvidím...“ Jak jsem ji viděla, to bylo, jak když vidíte píchnutý míč. To zvíře sedělo, úplně tak jako vyhaslý zrak, nic tam nebylo... Ono totiž došlo k tomu, že to zvíře prožilo obrovský strach. A nespíš ho prožilo asi i v něčem podobném, protože i zvířata se vyvíjí, jak my letíme tou časoprostorovou křivkou; tak ona měla zablokovanou čtyřku. Jak jsem ji pohladila, jenom jako zvíře, tak mi zůstal ten zámek na ruce, aniž bych já chtěla cokoliv. Ona se oklepala, seskočila a začala vrnět a začala se třít té Ivě o nohu. Ano, protože i oni mají samozřejmě páteří kanál, mají vlastně spojení se svým Božstvím. A jakmile se díváte na zvíře, tak se díváte na vaši vlastní minulost, takže vidíte ten vývoj, který tam následoval. Ano. Ono se to potom větví trochu složitěji, ale tím bychom si zbytečně jakoby zkomplikovali dnešní povídání, to vám třeba povím někdy jindy.

Ivanečko milá, je pravda, že první ženou Adama byla Lilith? Pokud ano, můžeš nám o ní něco říct? Děkuji. Eva XY.

Víte, Adam a Eva nebo Adam a Lilith, to je naprosto jedno. I když Lilith bývá tou složkou jakoby té hmoty, což je pravda. Adam a Eva jsou vyjádřením hmotné složky, která představuje rozmnožování hmoty, což si vůbec neuvědomujete. Ano, abychom mohli existovat, tak naše Vědomí, které tady vlastně bylo vytvořené, se muselo dostat a obalit se hmotnou složkou, aby bylo vyhnáno z Ráje při úrovni Vědomí, které si samo sebe již uvědomuje. Proto v té Bibli inspirovanými lidmi, božským Vědomím, bylo zapsáno vše v předobrazech. Adam a Eva tady vlastně vytvářejí hmotu, za kterou se léta

považujete. Ve skutečnosti i Adam i Lilith, nebo Eva jsou božským Vědomím, jenom přikrytým těmito dvěma složkami hmoty. Jsou vlastně vyhnáni z Ráje proto, že najednou chtějí ochutnat zkušenosti, takže tam je ten symbol toho jablka, kdy ochutnáváte veškerý děj, který tady probíhá, a samozřejmě jakoby nastává. Takže já vám nebudu osvětlovat tyto věci. Většinou jsou hodně rozebírané v oblasti černé a bílé magie, kdy ta černá a bílá magie se v tom nimrá..., a vidí dobré a špatné energie... Prosím vás, pro mě už je to hovno! Zatřásla jsem s vámi aspoň dostatečně? Už se jednou od toho odřízněte. Neexistují dobré a špatné energie. Existuje Bůh, kterým jste vy. A hmotná složka vám bude nahrávat duální pohledy na věci, které nejsou, a tím vás bude samozřejmě ovlivňovat, protože bude tvrdit, že jsou věci dobré a špatné. Na tohle nezapomeňte.

Měření frekvence Země, Schumannova rezonance, kde naleznu nějaká oficiální data?

Já nevím, ale jestli jste na facebooku, mohli byste napsat třeba Liborovi Fejtovi, ten by mohl vědět. Nevím, jestli jsou nějaké oficiální tabulky. Ale vím, že jsem to kdysi viděla někde na facebooku, že někdo to tam vkládal. Já se o tyhle věci nezajímám.

Mimochodem, kdo jste byli dneska na facebooku, tam Janička Gulánová dala úplně neuvěřitelný článek, kde se popisuje, že od roku dva tisíce tři do roku dva tisíce třináct probíhal výzkum vědců a oni zjistili, že přesně v březnu dva tisíce třináct, kdy já jsem vám uváděla, že jsme přeletěli přes hladinu do takzvané 4D brány; to už je začátek pětky, páté dimenze; tak v tom březnu se proton úplně nečekaně smrští, pak se narovnal, je tedy menší o čtyři procenta, ale pulzuje. Takže vědci zjistili, že jsme v roce dva tisíce třináct, v měsíci březnu, skutečně vpluli vlastně do jiné dimenze. A ten článek je hezký, máte tam o hodně víc informací.

Kdysi, když chodilo Nadjá, což je vlastně moje vyšší složka a vaše také, máme jedno jediné Nadjá, po kterém se pohybujeme v časoprostorové křivce, takže naše vlastní Vědomí zprostředkovalo informačně tyto věci, abyste si byli jisti, co tady vlastně probíhá, že se neděje nic špatného. A oni tenkrát vlastně vysvětlovali, že se na všechno přijde. Protože já sama jsem důvěřovala svému vlastnímu Nadjá, a bylo jasné, že když tělo Iva nemá odpory, a věřte mi, byla jsem vyzkoušena mnohokrát, aby tomu tak skutečně nebylo, abych vám nemohla ty informace zkreslovat, abych si tam nepřidávala své vlastní věci, protože to by pro vás bylo zavádějící, ale Iva by to už nikdy neudělala, protože by poškodila sama sebe.

Takže již existují vědecké poznatky, které se k tomu přiklánějí a objasňují vám věci, které jsem vám sice řekla, ale ne z toho vědeckého pohledu, ale z toho pouhého informačního jednoduchého pohledu.

Kdy má nastat záblesk, konec období 4D v roce dva tisíce dvacet pět?

Já nevím, to neví nikdo. Navíc, protože dnes prožíváme přechod, příchod druhého Krista, to znamená hromadné Kristovství, ten si musí prožít každý sám za sebe, protože ona se bude oddělovat pouze část Vědomí planety, zrovna ta devátá třída, protože

ostatní si musí prožít své třídy do konce v oblasti 3D, a to se nedá ovlivnit, to si pamatujte.

Jestliže vznikl vesmír, to znamená ta naše kulička vesmírná, v tom okamžiku, a to už jsem vám říkala mnohokrát, jste celým Duchem až v poslední dimenzi, každý z vás, ten Duch je stejně hodnotný, ať je v první, druhé, třetí, nebo sto čtyřiačtyřicáté, to si pamatujte. Vy jenom tím, že jste se rozdělili na veliké množství jedinců v planetě, kterou vlastně máme za svoji bytost, a ta pluje po té časoprostorové křivce, tak vy si procházíte všemi zkušenostmi toho Ducha; a ten Duch se vám neustále zvětšuje.

Ty dimenze ale mají své hranice, které vás energeticky bez zkušeností nepustí dál. To znamená, že ten, kdo nemá prošlou devátou třídu, stoprocentně nerozumí, ale hlavně, ještě reakce těla neodpovídají stavu bez odporů. Pozor, jsou tam nuance, nemusíte se obávat a rovnou si myslet: „Ježíš, já mám ještě křeč, když soused tamhle kouří třeba doutník pod mojí ložnicí...“ Nebojte se, to už jsou všechno už drobnosti, které nerozhodují, už nejste schopní jít toho souseda zastřelit kvůli tomu, že tyto věci vyvádí. Takže nehodnoťte sami sebe, vy budete hodnoceni vámi jako Bohem, ne vaší hmotnou složkou, která by měla eventuálně nějaké pocity, že nejste ještě připravení. Vy nemáte právo hodnotit sami sebe, to si pamatujte.

Existují nějaké symptomy průchodu, například zdravotní?

Ano, existují. Vy potřebujete doplatit. Doplatit hodně svých plateb, samozřejmě z minulosti. Později, když už nemáte odpory vůbec k ničemu, mě zrovna dneska se děly věci..., protože jestli jste si všimli, celý minulý týden probíhaly neuvěřitelné věci. Spouště lidí bolelo celé tělo. Nebo jste byli jako chromí, úplně jak svázaní, někdo nemohl dýchat, fakt vás bolel celý člověk. Měli jste úplně prázdnou hlavu, připadali jste si jako tupci...

Já prožívám takové nádherné věci. My jsme včera jeli už sem, my jsme tady spali, a byli jsme na pumpě, a já jsem si koupila pití a měla jsem pocit, že musím něco sníst, tak si občas kupuji takovou tu proteinovou tyčinku. Načež přijdu k pultu, přede mnou odcházela Zdenička, už měla zapláceno, tak já platím, a já jsem si nemohla vzpomenout na slovo protein. Teď říkám té paní: „Já chci takovou tu tyčinku, takovou tu uuee, koukám...“ A teď ta Zdenka, to moje Božství v té Zdence, říká: „Proteinovou...“ /Smích/ Mně se to děje úplně automaticky. Tam jsem se musela smát, já měla v hlavě normálně úplně prázdnou, tam nebylo nic, teď tam hledáš..., nešlo to. Takže tam přichází takové pocity.

Ale hlavně, také jsem v noci cítila, jako už dlouho ne, takovou jakoby zátěž na pravé straně na krku. A tenhle poslední týden se mi otevírala vlastně jakoby fontanela, zas to křupal, vypadalo to, jako že mně praskne hlava, takže se otvíral vlastně kanál v páteři, protože já nevidím do vás, ale vidím sama do sebe. A vidím, když se mi třeba blíží platby, to se také ještě odehrává. A to vám dneska také potřebuji vyprávět, abyste věděli, jak je všechno hotové.

To znamená, že tady ty symptomy jsou různých stavů, nesmíte být vyděšení, musíte všechno přijímat, abyste dodrželi stav Boha. Jinak, jak se bojíte, máte pocit, že se s

vámi něco děje, někdo si myslí: „Ježíš, já budu mít Parkinsona...“, někdo: „Já budu mít Alzheimer...“, někdo: „Jé, demence je tady, a teď jsem mladý, je mi čtyřicet...“ Ne, není to tak. Vy se vzdalujete od procesu, kdy hmota obrovsky potvrzovala myšlenky, byli jste myšlenkami vedení, takže teď se rozpadá tenhle stav, proto budete mít najednou prázdnou hlavu.

Ale já se vrátím k těm platbám, abyste vnímali..., a povím vám příběh, který je starý čtrnáct dní. Já už jsem asi před měsícem a půl, možná dvěma, začala vidět na mé druhé čakře vzadu na zádech, dole na kříži, takový zvláštní útvar. Ono to vypadá, jako když vám tam někdo položí kládu, nebo vám tam namaluje šedou barvou takový jakoby závoj... Říkám si: „Aha, někde se objeví nějaká platbička! Odkud to bude?“ Ale zároveň jel děj... A velmi zvláštní...

Víte, já jsem, když mi bylo třináct, to je čtyřicet sedm let, tak já, jako čisté, absolutně čisté dítě bez jediného problému, který by nějaký byl, jsem neřešila věci, tak jsem šla do kina. Šla jsem na film, který natočil Franco Zeffirelli v roce devatenáct set šedesát osm. Já ho tedy zhlédla o čtyři roky později, v roce devatenáct set dvanáct u nás v Řetenicích v kině Svět. Byl to film Romeo a Julie. To je jedno z nejkrásnějších zpracování, které existuje. Hraje tam Leonard Whiting, který byl tenkrát úplně dokonalý. Dneska, když se na ten film dívám, znova jsem užasla, jak ti mladí lidé byli nádherní. Bylo to překrásně udělané, Franco Zeffirelli je dokonalý režisér. Ale já jsem si z toho kina odnesla dva uzly. Jeden byl na srdci, lítostí, ten jsem si zaplatila asi před pětadvaceti lety. A jeden jsem si odnesla na dvojce, vztahovkou k Montekům a Kapuletům... Do prdele, jo, vidíte to...

A teď pozor, běžely léta, uplynulo šest dalších let. Bylo mi devatenáct, byly Vánoce, to už jsem chodila se svým budoucím mužem, a byli jsme na návštěvě jeden večer u jeho tety a dávali premiéru filmu, který dnes moc dobře znáte, film se jmenuje: Jak vytrhnout velrybě stoličku. A vzpomeňte si, tam maminka, je baletka, tak sbíhá v baletu Romeo a Julie z těch schodů..., a ta hudba mi učarovala. A já jsem si tenkrát, v těch devatenácti letech, řekla: „Ten balet musím vidět!“ A zase stříh. Představte si, já už jsem se pak vůbec nesetkala v celém mém dalším životě s tím, že bych se potkala s filmem Romeo a Julie od toho Franca Zeffirelliho..., i když jsem na něj občas myslela, občas vám to v té hlavě blikne, ale ono to zase zmizí, to se tak připravuje...

Uplynuly další léta. Přišel prosinec dva tisíce osmnáct, teď. A já jsem třicátého prosince od jedné mé kamarádky, kterou mám moc ráda, byla pozvaná na balet Louskáček do teplického divadla. Ten balet mě úplně uchvátil. A já jsem si díky tomu vzpomněla na balet Romeo a Julie. A já, blbec tedy, jsem šla na internet a dokázala jsem si, tedy po velkých peripetiích, objednat dva lístky pro mě a pro maminku na balet. A byla jsem na tom baletu Romeo a Julie jedenáctého února tohoto roku. To jsme si prožily, já jsem to trochu vyprávěla teď v Liberci. Já jsem přijela domů, a najednou jsem zjistila - proč já jsem si ten film Franca Zeffirelliho nestáhla, když už to teď občas umím. Takže, já jsem si ho stáhla asi za dalších deset dní, když mi to přišlo do hlavy...

Mezi tím se připravoval děj úplně jinak, protože my jsme měli předposlední víkend na Slunečnici se Sylvou Královou aromaterapií, která byla velice krásná, my jsme tam daly

svá dvě těla dohromady, takže ona vysvětlovala vůně a já, když si přičichnu k bylině (jakmile už jste nad hranicí hmoty), tak vám mohu sdělit (konstrukci vám teď nebudu vysvětlovat), kde se ta bylina nachází a co vám má říct. Já jsem to v životě nedělala, ale ono to ze mě samo padá. A my jsme tam obě seděly a teď na ty lidi mluvily, bylo to strašně krásné. A představte si, že i tohle nebyla náhoda, že byl připraven tenhle aromato-terapeutický kurz, nebo co se tam odehrávalo. Načež já jsem přijela na ten kurz, dva dny předtím jsem shlédla ten film. Jasně, ten film se mnou dneska nic neudělal, před dvaceti lety sundané závoje, to tedy Iva už dneska nefňukala, já jsem si to fakt užila. Přišla tam vlastně oprava toho pohledu na ten film, a zase mě k tomu dovedl ten balet Romeo a Julie, a přes toho Louskáčka. Načež přijedu ve čtvrtek, protože pobyt začínal ve čtvrtek, ve tři hodiny se lidé sjeli a tři hodiny jsme si povídali. A ta Sylva měla připraveno asi pět vůní, my jsme si je zleva doprava podávali a čichali jsme k nim, a podala mi jalovec, což je bylina, která otevírá prožitky, které jste kdy měli na druhé čakře. Já jsem si čichla a bylo mi to příjemné, teď si tak užívám, teď jsem to dala dál, ten jalovec takhle běžel (ta lahvička), pak jsme ještě čichali k dalším věcem, ale pořád jsem ho měla v hlavě, jako by tam ten jalovec stále zůstával, ty ostatní vůně jako by byly vzdálené, on byl důležitý. A pozor, také jsem cítila, jak při nadechnutí mi zajel do dvojky. Já jsem se pak v šest hodin rozloučila, oni tam zůstali na večeři. Já jsem si vyběhla nahoru ke Zdeničce pro košík, jsem jak karkulka, když si tam v něm odnáším věci domů, oblékla jsem si kabát, a teď, vy kdo jste tam byli víte, že jsou tam takové poličky, já jsem se ohnula u té police pro boty - do prdele, to byla bolest jak sviňa... Teď, horko, říkám si: „A teď se nenarovnám.“ Tak opatrně jsem si sedla na tu lavici, asi pět minut mi trvalo, než jsem si obula boty. A teď jsem šla krok za krokem, opírala jsem se o ten barák, říkám si: „Ty vole, já si ani nesednu do auta! Tohle já nemůžu, jak to tělo ohnu?!“ Hele, sedla jsem a pořád si říkám: „Super.“ A teď potřebujete: „Super, zasloužíš si to“, protože se jinak toho nezbavíte. Vy jste opravili, a teď je zapotřebí zaplatit...

Bílá magie odmítá platby. To znamená, že se děj musí opakovat. Někdo vám je sebere, takže vy, protože neumíte neudělat odpor, znova musíte projít dramatickým dějem, to je nastavené ve vašem vývoji, aby jste znova odmítli, až vám konečně dojde v určité fázi a počtu inkarnací, že to vlastně nejde, že svůj vývoj ve hmotě musíte té hmotě něčím odvděčit se, takže ta platba má být s radostí.

A já se radovala. Byla jsem tedy zpocená až na prdeli, jak se říká... Ještě jsem měla mamince nakoupit šest flašek jemně perlivé vody, dovedete si představit, jak je to těžké... Teď já se tam tak belhala tím Lidlem, vlekla jsem za sebou tu přepravku..., a došla jsem. Ale doma už jsem mohla chodit. Večer už jsem si lehala do postele s tím, že hýbat už jsem se mohla, byl tam jenom takový poslední jakoby odér, tam bylo vidět jak ten závoj jakoby odchází. A ráno už jsem byla v pořádku. Takže ona vlastně i ta aromaterapie, ten děj, ten termín tam byl nastaven i pro mě, abych se toho zbavila.

Vždycky vám to Božství, které si vybere kus osudu, pomůže, protože už je jasné, v kterém vývojovém stupni se nacházíte a co už jste pochopili, a co si zasloužíte, anebo si nezasloužíte. Vždycky je to dobře. Tak se nebraňte svým platbám, je to důležité.

Zmínila jste, že lidé, někteří, se vyhnou katastrofám a problémům na planetě. Můžete to rozvést? Já například tuším, že se řítíme do ekonomického kolapsu, tudíž se na to mohu připravit.

Víte co, já vám něco řeknu. Ono není na co se připravit, v tom smyslu, že se stane děj připravený. A ten, kdo by se bránil, to znamená, žil v oblasti jakoby hmoty a odmítal děje, které tam jsou..., pamatujte si, až se to ekonomicky z bortí, jako že se to z bortí, to je logické, protože už se nebude používat složka odměňování se.

Dneska někdo, myslím, že Libor Fejta uveřejnil ve sci-fi skupině, že vědci vyrobili nějaký počítač, který během pěti minut napsal padesát úžasných článků do novin... No, do prdele, co chudáci ti novináři... A teď se dívejte: najednou nebude zapotřebí novináře, a ten počítač nebude chodit a lítat po těch slavných osobnostech a fotit je někde nahaté na pláži... Vezměte si, tohle všechno je podmíněné penězi, aby jeho plátek kupovalo co největší množství lidí, tak se dějí takovéto nepravosti, a mnohé věci jsou vykonstruované a udělané tak, aby ty lidi pošpinily a házely na ně špínu. Pozor, nezapomeňte, že všechno je dobře. Tito lidé, kteří to dneska prožívají, to někdy dělali druhým. Všechno vás dožene. Takže není zapotřebí kritizovat ani ty novináře, co někoho honí..., ne, je to jenom děj. Vy se potřebujete vzdálit od toho děje a prohlížet si to.

Proto Iva nikdy nikoho nekritizovala a vysvětluje vám, že všechno je dobře tak, jak je. Každý potřebuje svůj osud přesně nastavený od bodu A do bodu B takový, jaký je, neboť v něm si prožijete opravy minulých odporů. A pozor, už jak to opravíte, je nastavené, protože tu nejste sami. Jste všechno, jste i druhá hmotná těla, tak si musíte vyjít vstříc. Proto ti, kteří budou proti vám jakoby útočit, jsou vaši zachránci. Na to nezapomeňte. A vy se jich zbavíte jenom tím, že to přijmete.

Takže tady vidíte, že už se dějí věci, kdy už se začíná bortit ta ekonomika, nebo ten systém, který tady je. Už jsem vás na to připravovala, a pak mi psali lidé a já jsem se mlátila smíchy, kdy: „Ivanko, mám si ještě spořit nebo ne?“ A: „Mám si vzít hypotéku nebo ne?“ Ego je vyčůrané, bude vám tam vsunovat různé kydy, na které buď skočíte nebo ne... Až se to z bortí všem, tak ty peníze, i kdyby jste jich měli já nevím kolik, vám budou úplně k hovnu. A budou všem k hovnu.

A teď si uvědomte, jak je vám blaze, když něco nemáte. A o kolik přijdou ti, co si dnes v iluzi myslí, že mají miliardy. Najednou nebudou důležití, budou úplně stejní jako všichni ostatní. Ano, proto tady majetek a peníze, v této éře 3D, zosobňovaly učící předmět. Bylo o co se rvát, bylo proč kvůli něčemu zabíjet, bylo co tunelovat... Ono to tu najednou nebude. A nebude to proto, že vy pochopíte spoustu věcí. Všimli jste si, někde jsem zahlédla článek, že třeba Tesla zveřejnila svoje nové vynálezy, protože věděla, že na to nemá je zrealizovat. To je začátek. Ano. Já jsem nedávno mluvila s člověkem, který je úžasný, jeho firma na Slovensku vyvinula neuvěřitelný přístroj, perfektní, pomáhá to mechanicky udržovat lidskou krev. Vy máte v krvi třeba spleené krvinky, a tím se samozřejmě zahušťuje krev, to znamená, že pak jsou různé trombózy nebo může být infarkt. Proč dávat tělu léky, které ředí krev, když by se to mohlo řešit mechanicky - systémem, kdy jenom pulzuje světlo a může se to tím jakoby otřesem,

který vy jako veliké tělo nevnímáte, rozdělit. To znamená, že bez přidání chemie do těla. A teď pozor, on říkal, že zažili šílené věci. Jiné firmy informace částečně ukradly, přizpůsobily si. Pak došlo k dlouholetému soudnímu jednání, dlouho jim někdo házel klacky pod nohy... Říkal: „Já jsem si užil takových nervů...“ Ano je jednodušší, když něco vynaleznu, já to dám dispozici tomu trhu. A mám klid. Ano, vy zažijete tak strašné věci, kdy budete chtít mít patent nad něčím, co jste sice tedy vymysleli, ale teď z toho chcete mít ty zisky..., obrovsky si naběhnete, protože my se blížíme do té Jednoty. My se fakt blížíme do Jednoty.

Nedávno mi někdo napsal, že se někdo tamhle považuje za neomarxistu... Já jsem se začala strašně smát. Pozor, bez politického motivu, já jsem vlastně ultra neomarxista, protože Jednota je všeobjímající, tady je všechno pro všechny. Jenže vy se napřed musíte tak chovat. A nezapomeňte, že se chováte sami k sobě. To znamená, že jestliže selžete a strhne vás hmotná hladina, budete si sklízet to, co jste si zaseli. A i na té druhé straně, když to dáte k dispozici, sklídíte zase všechno, protože zase všechno dostanete. Svět totiž bez peněz může existovat. A on existovat bude. Zatím je to pro mnohé nepředstavitelné.

Můžete nějak podrobněji vysvětlit přechod těch, co neprojdou do 5D? Reinkarnují se na planetu za námi? Vznikne nekonečně mnoho planet? Nekonečnost Vesmíru, jak to sedí do faktu, že naše Vědomí je schopno tvořit realitu, potvrzuje kvantová fyzika i CIA.

CIA, tak jo... Pamatujte si, už jsem dneska o tom mluvila, že vás nepustí časoprostorová křivka. Pozor, od začátku vstříknutí vašeho Vědomí do procesu vývoje planety. Za námi je veliké množství planet, které jsou v různých vývojových stádiích, a vy tady vlastně dožijete, to je samozřejmě v plánu, kdy zemřete a kdy dožijete ten život tady, a tehdy odložíte své tělo - a to Vědomí si najde nejbližší možnou třídu, ta planeta je podobná, jsou tam nastavené podobné děje a nastavené učení. Každá planety, i když má různé DNA, tak každá učí stejnou věc. Při konci 3D křivky, kterou automaticky projede tak, jak jsem vám to vysvětlovala v roce dva tisíce třináct, že vlastně jenom plujeme a dostaneme se do další dimenze.

A zase, každá dimenze se dá spočítat, její délka, tak jako Mayové spočítali, že na konci roku dva tisíce dvanáct, na začátku roku dva tisíce třináct my vlastně zanikneme. Ano, což tedy lidé brali jakože zanikneme totálně nějakým krachem. Tak to není. Já jsem vám to tenkrát říkala, že to tak není. Nicméně hodně lidí si kupovalo jídlo, vody a takové věci, snažili se zachraňovat, mnozí měli i vykutané díry do podzemí... Stejně by je to samozřejmě nezachránilo, to víte, kdyby k tomu došlo. Nicméně, ten strach, ten dělá to své a třídí do stavu 3D a 5D.

Vy jste nesmrtelné Vědomí, které ať váš oblek sjede nebo nesjede, jste dál, existujete dál, vůbec nic se neděje. Což samozřejmě ví jen ten, kdo projde všemi zkouškami ve 3D stavu z oblasti, ze které nemůže vypadnout, takže si najde hmotnou složku, která vyhovuje, a tam si dojede ty třídy, sedmou, osmou, devátou, podle toho, jak je stav vzdálený. Vůbec o nic nejde.

Ono je ve vesmíru nekonečně mnoho planet. A pozor, je nekonečně mnoho vesmírů. My jsme pouze jedna buňka planetárního systému.

Tady píšete: potvrzuje to kvantová fyzika... Ano, potvrzuje to. Jenže ono je to nastaveno jinak. Dívejte se. Zrovna včera jsme o tom diskutovali, než jsme šli spát. Když chodil, moje Nadjá, neboli i vaše Nadjá, tak si zkuste představit obrovský tunel, který je nad Ivou až na konec poslední dimenze, tak to máte vy všichni, protože vy se posunujete se svým tunelem do nejvyšší dimenze, kdy si vlastně jenom projedete v ději na hmotné složce všechno, kým jste kdy byli, abyste to všechno načerpali a prožívali jste to, to je jediný smysl. Toto Vědomí se samozřejmě poučí, a zase ve fázi vyššího Vědomí se zase inkarnuje v novém třesku v novém vesmíru, to je stav další, zase vyšší bytosti, tohle je nekonečný proces. To znamená, že my jedeme po tomhle jedinci, který reprezentuje naše planeta, a nade mnou, až do konce té časoprostorové křivky existují vývojové stavy, které budete prožívat za dva roky, za pět let, za milion let... Všechno. A pozor, tam je vaše Vědomí, které se samozřejmě zvětšuje. Když přichází do této hloubky, musí odkládat určitou část energie, protože by Ivu zabil. To znamená, že přichází pouze to Vědomí, které je vědomé, a které vám potřebuje sdělit určité věci, aby v této době, kdy planeta přesahuje do další dimenze, aby jste se dozvěděli - vy, kteří jste připravení. Protože ti, kteří nejsou připravení, pošlou Ivu do prdele, to vy víte. Takže to je stav, kdy někteří neporozumí, bude je štvát to, co bude Iva říkat. A hmotná složka tomu člověku uzavře otvor přísunu informací, protože nebude schopen tomu rozumět, takhle je to nádherně vytříbeno. Takže kvantová fyzika je teprve v prvopočátcích. A my, když už jsme teď byli na kvantové fyzice s Liborem v Praze (přednáška Cesta do nitra hmoty), tam jsme vlastně ukazovali jak složky, které na sebe působí, jak se ovlivňují. Je to to, co vám vysvětluji. Jenomže kvantová fyzika ještě pořád bere v úvahu hmotu jako naši skutečnou bytost. Vy jste ale Vědomí. Kvantová fyzika bude ještě řešit, že při teleportaci se tady rozpadne vaše tělo a vaše Vědomí si někde najde místo kam se přenese, že se vlastně do svého těla nemůžete vrátit. To je iluze, vy jste nikdy nebyli tím tělem, které jste tam nechali a které se rozpadlo. Vy jste byli Vědomím v tom těle, které se rozpadlo, a přemístili jste se pouze na místo, kde se tady zhmotnila vaše nová hmotná složka; a na to teprve ta kvantová fyzika přijde. Teď vypadám jako borec, co se umí teleportovat, co. /Smích/ Nebojte se. Já jsem přišla, abych tady s vámi prožívala vaši úroveň. A je mi mezi vámi dobře. Já se nepotřebuji někam teleportovat.

Přijde se na hodně moc věcí. Protože vy byste dnes ještě dělali blbosti. A hlavně, bude to umět svět dělat až tehdy, až tady nezůstane nikdo 3D, aby toho nezneužíval, protože jeho by to zabilo (on by to ani zneužít neuměl), takže by bylo zbytečně mnoho zničených těl. A tento děj není až tak důležitý. Jak by mohli něco pochopit, když by je to zabilo, že. To nejde.

V podstatě popisujete to samé, co George Kavassilas, jen trochu jinak.

Já ho neznám.

On přidává mimozemšťany, ilumináty. Jeho popis a zážitky jsou dost sci-fi, ale logicky zcela dávají smysl, protože naši energii sosají ufoní,

potvrzují i jiní, například Chvátal. Váš názor na ocenění čaker? Dle G.K. jsou jen další způsob manipulace s lidmi. Děkuji.

Prosím vás, zapomeňte na to. To je strašení. Nevím, co říká ten pan Kavassilas, ale já vás rozhodně nebudu ničím strašit, protože všichni, co jsou v 5D, jsou božským Vědomím a neudělají nic, čím by poškodili svoje vlastní Vědomí. Já jsem přišla z oblasti 5D za svým vlastním Vědomím na této planetě. A nikdy bych nikomu neublížila. A kdybych se tady dnes cítila špatně, nemohu splňovat původní stav 5D, protože bych tomu nerozuměla. To znamená, že ti, kteří dnes prožívají tyhle představy, a pozor, to jim projektuje jejich hmotné tělo, že je, vás někdo ovládá - nikdo vás neovládá. To je iluze bílomágovské vrstvy. Ti se budou bát, ti se budou chránit a zablokuje je to v úrovni hmotného Vědomí. Takže teď si to trochu přeberte. A třeba mě pošlete do háje, bude to správně, a když ne tak také.

Milá Ivanko, jsi přítelkyně, která mě provází už od června minulého roku mým životem. A jsem velmi vděčná, že mi Bůh poslal tebe do mého života a mám dojem, že tě znám již dlouho, i když jsem tě osobně viděla jenom jednou. A dnes je to podruhé, hurá! S obrovskou láskou nám neúnavně vysvětluješ, zas a znovu, všechny platné zákony tohoto světa, a za toto jsem ti neskonale vděčná. V tomto životě jsem si prošla nadšením z bílé magie, byla jsem smutná, že mi z toho nic moc nefunguje, hurá! Zapomenu-li na přání parkovacího místa. Můj životní optimismus, se kterým jsem se narodila, to ale nezkazilo.

Výborně!

Dnes děkuji svému Nadjá, že mě chránilo, nepovolilo mi žádné zasvěcování, Reiki ani jiné bílomágovské praktiky. A osud si se mnou trochu zahrál a vzal mi čas čemukoliv takovému nadále se věnovat.

Ano, výborně! A teď si vzpomeňte, když se vám to tenkrát dělo, tak jste si říkali: „Aha, tak jsem špatná, nic mi nejde, nemohu si nic přivolat...“ Později přišlo takové to: „No jo, tak na to kašlu.“ To je přece úžasné! Jaká úleva. Víte, jak bílý mág se strašně snaží, teď to pinožení, úsilí někam se dobrat, to je něco tak strašně těžkého. Jak z vás spadne ta tuna těch těžkých pocitů. Ano. Nechte jim to, vy jste si tím už prošli. A pozor, tenkrát vám bylo jimi v pýše předhazováno: „Hele, ty to nedokážeš?!“ Super. Dneska se vás tito lidé budou ptát, přijdou pro rady, protože dneska jim bude těžko.

Vím a cítím celým svým srdcem, že vše, co říkáš, je pravda. Jsem vděčná, že jsem vcelku zdravá, občasné bolesti pravé nohy, jako když se mi tam zase tvoří křečové žíly, protože před třemi roky jsem byla na operaci, považuji za platbu za svoji tvrdohlavost a za odsouzení mojí maminky, která má od křečových žil černé celé nohy. Zapomněla jsem na respekt, že ona si vybrala svoji cestu. A jsem jí vděčná, že mi ukazuje, že touto cestou oběti jít nechci.

Výborně! Tedy vy jste super! Zvedněte ruku – super!

Už vím, co i já jsem dělala celých padesát čtyři let mého života. Snažila jsem se ubít lidi kolem mě láskou.

Jo, Jo, zajímavé...

Pak si mě přestali vážit a utekli, nejružnějším způsobem, k alkoholu, za jinou... a podobně.

Perfektní! Dnes už víte, že děj byl správný. To je přeci bomba! Ano, všechno si zasloužíme.

Zjistila jsem, že jsem si sama sebe opravdu nevážila, což jsem mnohokrát slyšela, ale nějak jsem tomu však nerozuměla. Co mě však mrzí: přesto, že jsem hezky zpívala, nyní zpívat nemohu. Snažím se se všemi jednat na rovinu, říkat jim jenom to, co si myslím, a jenom to zaobaluji do pro ně skousnutelné podoby. Tak jak sama mnohokrát říkáš, vidíme dobře třísku v oku sousedově, ale trám ve vlastním oku nevidíme. Víím, že se jedná o problémy s pátou čakrou, nemohu ale přijít na skutečný důvod tohoto mého problému. Radost v srdci mám, ráda bych zase zpívala, ale kde najít ten můj problém? Děkuji moc za radu. Monika.

Moniko, tam možná bude časový údaj, když bude probíhat platba. Když tak mi napiš, já se podívám a napíšu ti, možná si pak vzpomeneš jakého období se to týká, a co se odehrává. Ale připomeň mi do předmětu, že jsem to slíbila. Ach, ta Iva...

Dobrý den, Ivanko, v průběhu poslušání vašich přednášek jsem si dělala poznámky a sepsala jsem pár otázek, které na přednáškách nejspíše vůbec nezazněly, nebo mám k některým tématům doplňující dotazy. Vyberte klidně jen ty vhodné a promluvte k nim, případně prosím, na některé vaše přednášce.

Za prvé: pokud jsou nemoci platbou za minulé odpory, proč jsou nemocné rostliny. Má snad třeba taková brambora nějaké odpory?

Pamatujte si, tady se zase dějí jiné věci. Ano, brambora nemá odpory. I když i rostliny se vyvíjejí, časoprostorová křivka je neúprosná, ale ony zase jsou nastaveny. Zkuste si představit, když budete mít plodinu, která bude žít v nějakém pásmu nebo oblasti, třeba v Čechách, na Slovensku, v Německu, to je jedno kde, tak tam budou zase jiné podmínky k životu té samé rostliny. A ta rostlina má také svoji ideální chemickou strukturu, která z ní udělá to nejzdravější. Jakmile něco chybí, podle toho, kde je vysazená, tak může jednak chytit své nemoci, ale ty nemoci se týkají prvků, které buď chybí anebo naopak, je jich tam víc v té části v těch plodinách, na to se samozřejmě na všechno přijde, pak se také přijde na to, to už je také známé, že vy máte tam střídat ty rostliny, kde je vysazujete. Pak je také známé, že rostlina je bytost. Všimli jste si, že s vámi rostliny, třeba i doma, komunikují.

Já jsem zažila hodně příběhů s rostlinami. A nejsem zase taková, že bych je hodně rozmazlovala. Ale ony jsou na mě kupodivu hodné, protože já se k nim tedy zase

chovám hezky, i když na ně moc času nemám. Pamatuji se, já jsem měla jednou takovou obrovskou Difenbachii, možná už jsem to kdysi vyprávěla, ještě na videích. Jednou přijeli obě dvě děti s rodinami, Italové i Francouzi. A tenkrát byl Rafael úplně malé miminko, měl asi osm měsíců, už seděl. A víte, Difenbachie je přece jedovatá. Lucka si sedla, měla ho na klíně a krmila ho a on v nestřeženém okamžiku mávnul ručičkou a bafnul ten jeden list a kousek ho urval. Tak jsme mu rychle umyli tu ruku, aby něco neproběhlo, aby si ji pak nedal do pusy a nesnědl to. A do tří dnů ta Difenbachie shodila spodních pět listů. To jsem neviděla takovou rychlost. Listy najednou začaly žloutnout a opadávaly, ona vlastně utíkala. A nahoře se zase strašně rychle začaly tvořit nové listy. Ona vlastně vzdalovala od té hladiny, kde ty děti na ni mohly dosáhnout. Do týdne, oni tady byli celý měsíc, něco jsem dělala v kuchyni, a najednou slyším ránu v obýváku, a ona ta rostlina, jak se nakláněla pryč z té místnosti, tak spadla na okno. Takže já jsem pak za ní šla, to mně pak došlo, říkám jí: „Prosím tě, neboj se, já už si je ohlídám, kdykoli tady ty děti budou. A budu tě chránit.“ Tak pak tedy zůstala rovná.

Takže, i když se někde okolo odehrává kolem rostlin taková jakoby dramatická událost, může to ovlivňovat i jejich zdravotní stav, protože ony skutečně jsou živé.

Za druhé: je možné, že některé nemoci souvisí s minulostí? Nesouvisí s minulostí, ale vztahují se k budoucnosti?

Ne. Tohle neexistuje. Nemoc je platba.

Teď je tady ještě příklad:

Například v budoucnosti má nastat určitá situace, která vyžaduje nebýt příliš pyšná. Přijde proto nemoc, která ve mně poníží pýchu a pomůže mi projít budoucí situací.

Ne. Tak to není. Vy si prožijete platbu za věc z minulosti, protože platba znamená, že vy kdysi dávno jste převzali od těla odpor, tím jste se s tělem ztotožnili, stali jste se hmotou. A vy se z té hmoty potřebujete při pochopení vykoupit. To znamená, že když projde určitý čas, a v tom období v určitém čase se rozjede platba. A teď jsem vám vysvětlovala jak. Najednou si vzpomenete na nějaké věci, a ono to běhá jako body: cvak, cvak, cvak..., a dostane se to skutečně třeba i dvacet let zpátky. A takhle to je nastavené ve vaší mysli, aby se rozjela platba. Ona se rozjede, vy platíte, a věřte mi, že při té platbě si zažijete mnohdy takové šilenosti, že vám to tak zkrouhne vaši budoucí pýchu: jste pak vděční, že chodíte, že si sednete...

Moje maminka, jak byla vděčná, že si po třech měsících ležení sedla, a hrála pak s kluky karty a říkala: „Ivanko, já sedím!“ Já jsem se ještě smála, znáte mě: „Ty chceš jít do vězení,“ tak se smála. Ano, člověk si neuvědomuje, jaký je dar sedět, jaký je dar chodit, jaký je dar mluvit, jaký je dar slyšet... Až když o něco přijdete, zjistíte, že vám něco chybí a jak jste si toho nevážili, takže i při té platbě, která vlastně souvisí s vývojem. Ale nesouvisí to tak, že by to bylo do budoucna. Tak to nejde. Obráceně to nejde.

Za třetí: moje tělo projektuje panický strach z doktorů a při odběrech krve omdlévám. Můžete k tomu tématu promluvit.

Ano, vy jste někdy zažila strach, nepříjemný zážitek; anebo to nemuselo být v tomhle životě a bylo to už v životě minulém, proto jste si dneska vybrala DNA podobných strachů v rodině, kdy jste je na sebe oblékla. Vy jste se nemusela narodit do stejné rodiny, vy si jen vyberete podobné DNA, to znamená třeba strach z odběru své vlastní krve, znám takové lidi. A teď pozor, tělo vždy zopakuje poslední možný odpor, protože vy odkládáte odpory, oni se umenšují. To znamená domlouvat svému tělu: „To nic není...“ - připravovat ho. Vy se máte k tomu tělu potom chovat v pozdějších hladinách, až vám to dojde, kdo jste a kdo nejste, jako třeba k pejskovi, takové to: „Ale jdi ty, to nic není, neboj... Hele, odvedu tě tam, posadím tě tam, přijde včelička...“ /Smích/

Vzpomeňte si, jak jsem vám vyprávěla, jak tělo odmítlo tenkrát jít pěšky těch osm kilometrů, jak zuby nehty mě vedlo ke garáži k autu, to je jako ten pes, který by nechtěl někam běžet, a říkám: „A zpátky!“ Vyvedla jsem ho před garáž před branku, v tu ránu mě začal píchat v kyčli, já říkám: „Neser mě, ještě jednou píchneš a odpoledne jdeme znova!“ Okamžitě přestal. Je to miláček.

Čtyřka: možná, že jsem přibržděná, ale stále mám ještě problém v některých případech rozeznat bílou magii. Prosím, můžete ještě blíže upřesnit, co je magického v léčitelské pomoci, kdy třeba Reiki působí stejně jako homeopatie, jak na psychickou, tak na fyzickou úroveň člověka. Proč považujete homeopati nebo tradiční medicínu za nemagickou. Pokud je zásadní vnitřní postoj přijímajícího, tak potom ani tady nevidím rozdíl. Pro homeopati nebo jakékoliv jiné léčení se přece člověk rozhodne s vnitřním pocitem, že se chce zbavit nějakého problému.

Ha ha ha. Člověk se chce zbavit nějakého problému... Slyšíte to? Vy nemáte problém. Vy máte problém s tím, že se chcete zbavit problému. A to je právě ten problém.

Jestliže já potřebuji zaplatit do posledního halěře, nemohu se zbavit něčeho, co potřebuji projít; je to pravda. Ano, ego neboli bílá magie je vlastně zprostředkovaná tím, že si myslíte, že máte vůli člověka. Bílý mág, léčitel si myslí, že sebere nemoc a vyléčí člověka. Jenže on ten člověk si tu nemoc způsobil tím, že si převzal odpor těla svého jména. A neumí to. To znamená, aby prošel novým dějem, musí se mu opakovat podobná situace. A on znova neprojde. Jasně. To znamená, že znova přijde nemoc, po nějakém čase. A nejde odebrat platbu, to si pamatujte. Vy ji musíte zaplatit. Jinak je to podfuk. A nedostanete se vůli člověka, vývojově, do stavu božského Vědomí. To znamená, že je to podvod.

Vysvětlovala jsem kdysi dávno, někde na nějakých přednáškách, že je to jako když vy budete žákem v první třídě, nebudete zvládat matematiku, nepůjde vám sčítání a odčítání mezi desítkou a dvacítkou, dostanete pětku z písemky. Bílá magie znamená, že já přijdu a vygumuji vám tu známku, ale nenaučím vás jak počítat mezi desítkou a dvacítkou, to znamená, to je podfuk. A teď si vezměte, že za týden se píše další desetiminutovka. Proběhl další týden dalšího vyučování, vy neumíte ani tu původní látku a ještě k tomu přibyla další. To znamená, že vás čeká další pětku, což je logické. Já jsem učitel, já nebudu zasahovat gumou, vy se potřebujete naučit věci, takže já si s vámi sednu, vysvětlím vám, jaký je systém, jak se naučíte správně počítat tenhle

příklad; a je mi pak už jedno, jestli to napíšete na čtyřku, na trojku, na dvojku nebo na jedničku. To, co opravíte je vaše správná známka, kterou jste dosáhli.

To potom souvisí i s aurickým sezením, protože tehdy vlastně, když já do vás ty ruce strčím, odpadne pouze to, jaký byl rozdíl oproti původnímu odporu, kterého vy jste dosáhli. A nedělá to Iva, ale vy přes tělo Ivu do vašeho těla. To znamená, že já nepodvádím. Já jenom učím. Nic jiného nedělám. Vaše práce je vaše. A je to absolutně čisté.

Pozor, homeopatie - vysvětlovala jsem homeopatům mnohokrát, že potom budou mít dva druhy pacientů. Jedni, kteří si pojedou pořád ty odpory, tak ať jim klidně tu homeopatii, nebo cokoliv jiného samozřejmě, dají. Ale jsou lidé, kterým je schopno vysvětlit, že nebudou mít žlučnickové záchvaty, až se naučí respektovat činy těla svého nebo těla druhého člověka, anebo situaci, která se odehrává, tady se nebudou bránit svému životu tak, jak si ho zvolili. Jestliže to nepochopí, budou znova mít žlučnickové záchvaty. Protože on jim sice ten homeopatický přípravek trochu zmírní následky, ale znova přijde žlučnickový záchvat. A to je nekonečný proces.

Kdysi dávno v Trstené, tam někdo zvedl ruku a řekl mi, že tedy zatracuji vlastně léčitele a zase se přikláním k doktorům... Já říkám: „Pozor, tak to není. Když budete pozorně poslouchat, co vám říkám, tak nebudete potřebovat ani doktory ani léčitele. Vy se vymaníte ze stavu hmoty.“ Každý, kdo je ve 3D stavu, prožívá nějaká dramata ohledně svého těla, má platby, má nemoci. Ten člověk si je zaslouží a pozor, jsou důležité, kdyby neprožil tyhle stavy, a potřeboval je zaplatit, tak on se nemůže dostat z hladiny hmoty do hladiny Vědomí Boha. Je to vývoj. Vy tou třetí dimenzí jako Bohové musíte projít se vším utrpením, abyste si inkarnaci po inkarnaci zvykli tělo a hmotnou složku, která je pořád vyšší a vyšší a silnější a silnější, když konečně přijde Božství do toho těla, aby vás to nezabilo. Už na základních přednáškách jsem vysvětlovala, že kdyby od jednoho člověka, který bude jakoby trošičku dál, vy víte, že dál a méně neexistuje; tak kdyby dostal to vaše Vědomí někdo jiný, který nemá tolik zkušeností, tak on by dostal mrtvici, on by neunesl to Božství vaší hladiny. A ten vývoj postupuje.

Teď jsem si vzpomněla na něco, co je pro vás hodně důležité. A o čem musím teď promluvit. Dobře poslouchajte. Možná někoho vyděsím. Vyděsím toho, kdo by ještě pořád očekával nějaké spasení nebo spasitele. Ve skutečnosti se musíte spasit sami pochopením. Pochopením, ničím jiným.

Zrovna na té aromaterapii když jsme byli, tak tam byl mladý sympatický muž a říká mi: „Hele, Ivanko, já jsem tě viděl poprvé loni v létě v Brně. A ty jsi mi tam vlastně neodpověděla na otázku. Všem jsi odpověděla a mně ne.“ Říkám: „Jo, to jsem asi nestačila odpovědět na všechny lístečky.“ On: „Ne ne, ty jsi odpovídala, ale neodpověděla jsi mi.“ „A co jsem ti neodpověděla?“ „Já jsem se tam ptal, jestli se už narodila ta avatarka. A ty jsi řekla, že i kdybys to věděla, tak mi to neřekneš.“

Takže, prosím vás, já si myslím, že tohle je důležité vám vysvětlit, abyste konečně přestali čekat. Teď si pozorujte svá těla, až budu mluvit, co to s vámi bude dělat. Zkuste si představit, že vy, každý z vás, jste příchozím avatarem, co přináší informace do 5D. Představujete si to? Jste Vědomí celé planety, nemáte proti nikomu nic, vidíte, že

všichni, ať dělají, co dělají, dělají dobře, protože ta bytost se vyvíjí. Ona totiž ta planeta vypadá jako lidské tělo. A teď si představte, že tady na ruce se narodí ten avatar. Ve skutečnosti jsou to jenom informace chodící z této schránky. On sám ten člověk nikdy neřekne..., když budete tím avatarem, tak nikdy lidem neřeknete, že jím jste, protože je učíte Jednotě. Neexistuje nikdo výš a nikdo níž, protože to je posuzování hmotné složky, která je v iluzi. Vaše skutečné Vědomí je jednotné. Všech. Hodnotné naprosto stejně. Takový člověk vás bude učit pouze obyčejnosti života, protože ví, že avatarem, a teď dobře poslouvejte, jsou buď všichni, anebo nikdo. Rozumíte mi? Výborně. To stačí.

Já ještě doladím. Tady si ještě potřebujete prohlédnout to, že ti, co očekávají vlastně někoho vyššího, kdo přijde jakoby shůry, tak ti vlastně prokazují dualitní stav. To je nasnadě, že, protože tady vidí nějaké dobro a nějaké zlo.

Na jedné přednášce jste mluvila o tom, že všechny nemoci vznikají uvnitř nás samých, a že po odstranění našich odporů to pomůže v řešení zdravotních problémů.

Ano, protože oni nevzniknou. Jakmile vy nebudete dělat odpory, tak vám nevzniknou nemoci. Ale jestliže jste je už v minulosti udělali, tak si je musíte zaplatit.

Poté jste ale mluvila, například u kožních onemocnění a u celulitidy o používání mastí a stravě. Můžete prosím říct, jaké mají tyto věci duchovní původ? Proč trpí celulitidou převážně ženy? Co se ekzému týče, mně pomohlo před lety na masívní výsev smíření se s otcem. Do pár dnů byl ekzém pryč a od té doby se neobjevil, je to už dva roky.

Ano. Ekzémy a kůže souvisí s první čakrou, kdy si o někom nebo sami o sobě myslíte, že jste špatní. A to vám samozřejmě smrští jedničku a vytváří se nerovnoměrnosti, oddělenost od toho okolního světa, který je buď pro vás špatný, anebo vaše tělo je špatné.

Celulitida: nežerte! /Smích/ Co byste ode mě chtěli slyšet...

Z vašeho vyprávění jsem pochopila, že nemáte nic proti plastickým operacím. Není to ale odpor? Vždyť většinou se člověk rozhodne pro operaci z důvodu nespokojenosti s nějakou částí těla, nebo jeho stárnutím.

Pozor, odpor je prožitek! Jestliže já už budu mít tak těžká víčka, že mě budou tížit na oči a budu kvůli tomu blbě vidět, a věřte, to je nepříjemné, tak klidně půjdu. A nechám si to, až přijde stav, kdy ty oči budou tak unavené a budou chtít vidět, tak si klidně půjdu ty oční víčka udělat. Ale nebudu mít odpory! Já se pro to jenom rozhodnu. Máte pocit, že když řeknu, nebo vy řeknete NE, tak že máte odpor. Ne. Když řeknu jenom NE – teď jsem se rozhodla a půjdu to udělat - a neprožiji negativní emoci, já vím, že tělo nám stárne a vlivem vlastně zemské přitažlivosti se vám protahují různé části těla.../Smích/, no no no..., tak si to upravím, že. Ale ještě se u toho i zasměji a nemusím prožít odpor, který pak zaplatím. Já si zaplatím jenom tu operaci, a to bude stačit.

Co se týká praktických otázek v oblasti sexuality, jaký máte názor na často diskutovaná téma ohledně sledování pornografie, onanování, masturbování. Jak nás to ovlivňuje?

Láska nemá se sexualitou co dělat. To už víte. Sexualita je zde samozřejmě na rozmnožování hmoty. To je vaší povinností se rozmnožit, aby planeta jako bytost existovala dál. My přežíváme a jsme vlastně její živoucí složkou a nejvyšším stupněm vývoje. Takže ona se potřebuje rozmnožovat, proto máme k dispozici hormonální systém, který po určité době, po nějakých pár dnech, zkrátka navýší množství hormonů a vy máte potřebu sexu. A když ta druhá osoba k sexu není k dispozici, tak si můžete ulevit. U mužů se to třeba děje automaticky v noci, když třeba při příjemném snu dojde k poluci, to semeno samo automaticky odteče, anebo jde ho také vytlačit. Pánové, to vám dávám rady, co? /Smích/ Když při močení zatlačíte, tak to může přetéct tou močí, vy si můžete pomoci, to my ženy to tak nemáme. My si pak také musíme pomoci, ale jinak. A je to docela přirozené. Jenom prosím vás, nesmíte sklouznout do stavu, kdy budete každý den a každou hodinu si pomáhat. To je vysilující, vyčerpávající, protože vy vlastně si zahráváte se svou životní energií a bylo by to pro vás hodně dramatické po energetické stránce.

Jinak také pornografie: on vlastně ten člověk by pořád chtěl žít v té blaženosti, to je vlastně váš stav Boha, kdy najednou nemáte myšlenky. Zjistili jste, že ve stavu vyvrcholení nemáte ani jednu myšlenku? Ona se tam totiž nevejde, vám se zastaví úplně všechno. A protože člověk si prožívá v tom běžném životě docela pěkná dramata, která jsou nepříjemná, tak si vlastně zpřijemňuje život, dokud je to fyzicky možné, alespoň těmi příjemnými chvílemi... No tedy, my máme dneska téma... Takže pornografie je pro ty, kteří by chtěli jakoby to vzrušení mít, a pak ještě to tím pak dojít. Ano, tady se tělo vlastně chová v těch dolních třech čakrách, a tam máme vlastně uložené jenom pudy, ale to nemá vlastně co společného s láskou.

Vy máte mít někoho, koho milujete. Pokud tam ten člověk není, smíte si samozřejmě pomoci, protože vy máte milovat stejně i své tělo. Vy jste Vědomí, vy nejste tím tělem. A když Vědomí kouká přes tělo jiného a považuje ho za tělo, takže vlastně Vědomí milujete, včetně toho svého těla, druhý objekt. To znamená, že stav, kdy vy se můžete někdy uvolňovat, budeme tomu raději říkat uvolňovat, se svým vlastním tělem, je to to samé, jako ve vztahu k druhému lidskému tělu, což si lidé neuvědomují. A hlavně, třeba dejme tomu, v některých církvích je to přísně zakázáno. Což je ale absolutně nesmysl. Podívejte se, kam to dotáhla nějaká církev, a teď se to řeší ve velkém, uvědomujete si, dostalo se to na povrch. Celibát je holý nesmysl. To je popírání přirozených jakoby procesů, které lidské tělo má. A vyžadovat po někom, aby celoživotně byl v celibátu dohání ty jedince k tomu, že skutečně ten pud sebezáchovy je tak překoná, že budou obtěžovat někoho. Oni za to nemohou, to nemohou ustát, to nejde. Pozor, ještě si to potom vyčítají. To jsou další destrukce, které tam potom samozřejmě nastávají.

Už jdeme dál...

Co si Ivanka myslí o bachovkách?

Já už jsem o tom občas někde mluvila. Pamatujte si, vůně ano, i ta aromaterapie ano. Ale zase, využívat to jenom k tomu, aby jste zjistili, kde ten problém sami najdete v sobě. Protože když vy si čichnete nějaké vůně, to je jedno jaké, vy nebudete vědět, jaká to je, každá ta vůně vám půjde do těla, když zavřete oči, půjde do místa, kde vám potřebuje něco doplnit - dejte tomu na dvojce, tak je jasné, že tam je nerovnováha ve vztazích. Popřemýšlet o tom co, kdy, kde mi vadilo na kom, třeba i na sobě, můžete mít vztah vůči svojí vlastní osobě a nevíte to, nebo na někom druhém. Spíš jenom takové to pátrání, kde v minulosti jsem jaký odpor udělal. A tohle pochopení je nejlepší. To je to samé jako dneska klidně si běžte třeba ke kartáři, ale řešte s ním jenom kde máte rezervy. Jenom si jdu pokecat. Nejdou tam proto, aby mi řekl, kdy konečně přijde ten chlap, kterého čekám, nebo kdy sousedovi chcípne pes, který mě nesmírně štve, protože celé noci vrčí a štěká... Samozřejmě záleží na tom, kam půjdete. To jsou věci, které se vyvíjí. Ono se to všechno neustále vyvíjí, ony všechny tyto složky plují s námi v tom čase a prostoru, takže to se bude všechno měnit. Ale později vám to bude všechno úplně jedno. Budete vědět, že to co máte před sebou jste chtěli přesně tak, jak to je - a to si musíte prožít - a je to vaše vůle. Proč se tomu bránit, když jste to chtěli.

Ivanko, prosím, mohla bys mi trochu objasnit, se kterou čakrou souvisí otoky.

To je dvojka. To je hospodaření s vodou. Tam budou vztahovky, neboli pro vás neodpuštění. Vadí vám buď, co jste udělali vy, nebo vám vadí, co udělalo druhé lidské tělo, nebo vám vadí situace. A pak ještě se doladuje s další čakrou, co vám otéká, to zní blbě, co... /Smích/ Kdyby to byla třeba ruka, tak máte vztahovku, ale ještě tam je lítostivá čakra, čakry vlastně spolupracují, takže tady si prohlédnete to tělo, jaký děj se tam odehrává - a budete vědět.

Objevují se na různých místech těla, zdánlivě bez příčiny. Alergie nebyla prokázána.

Ano, tam někde bude problém ve vztazích. Dejme tomu, bude vám vadit, že vám někdo něco udělal, někde v minulosti, a může být zapasovaná čakra lítostí nebo zlostí - trojka, nebo kritika - krk, jsou různé varianty. Tam se to může někde pohybovat, tam bude vlastně někde uzavřený kanál.

Zdravím vás, Ivanko, a prosím, pokud možno, o zodpovězení dvou níže uvedených dotazů týkajících se situací, které mi i přes dosavadní poslech značného množství vašich úžasných přednášek není stále zcela jasný.

Za prvé: Vše v našem životě, na cestě z bodu A do bodu B je dané.

Ano.

Je to tedy tak, že pokud si například vyslechnu v této chvíli vaši přednášku s určitým doporučením ke zvládnutí dané situace a o měsíc

později mi tato situace přijde do cesty a já ji opětovně nezvládnou, bylo toto nezvládnutí i přes nabytí potřebných informací již dáno v bodě A?

Ano.

Je tedy skutečně vše zcela jednoznačně dáno, bez možnosti jakéhokoliv našeho osobního vlivu nebo přičinění, v konkrétní situaci nebo zkoušce?

Ano. A tam se čeká i na to, až přestanete vůlí člověka se snažit. Mluvím vždycky o vůli člověka. A uvědomte si, že ona ta vůle tady vlastně neexistuje, vy ji máte jenom jako Boha. To znamená, že i myšlenky, které vás vedou k tomu, abyste buď Ivu teď pochopili, nebo ne, zcela určitě, přesně do sta procent - i to je nastaveno, protože se počítá i s vaší praxí a bod B, kdy vám to dojde, ten tam někde máte. Nikdo samozřejmě neví dopředu kde, ale je tam nastaven. Ano, přesně takhle to pracuje.

A vidíte, i já jsem si zvolila tělo, dnes jsem vám vyprávěla, že jak potom ještě ta platba probíhá, jak všechno s tím souvisí.

Máte dokonce nastaveno, že pochopíte i bez vlastní vůle. Já mám kamarádku, která kdysi dávno, v dětství, žila se svou babičkou. Její maminka se jí vzdala a nechala ji asi v jedenácti měsících svojí babičce. A s tou babičkou přišli do bytu, kde byl a souvisel s tím bytem vlčák, tam v tom domku kdysi bydleli lidé, kteří si ho nemohli odvést. A ten vlčák vlastně i vychovával s tou babičkou to malé dítě. A když jí bylo tři a půl roku, té mojí kamarádce, tak babička z různých důvodů, zkrátka, potřebovala se přestěhovat a vrátit se do Teplic, do Řetenic, tam, kde já bydlím. Protože se tam kdysi dávno narodila, tak se chtěla vrátit. Vrátila se i tou vnučkou, které tenkrát bylo tři a půl roku. Ale pozor, ona tam nemohla vzít toho vlčáka. A to dítě toho vlčáka zbožňovalo. A v těle toho dítěte byl automaticky najednou nastavený prožitek nenávisti k situaci, a ještě i lítosti, že to zvíře jí zmizelo ze života. A ona po dlouhých letech, už v dospělosti, najednou dostala rakovinu. A představte si, co tam v tom osudu bylo nastaveno. Tím, že to bylo takhle malé dítě, ono to tam mělo být, v tom prožitku, protože ona je docela hodně duchovně vysoko. A jednou se jí dostala neuvěřitelná knížka do ruky, hádejte jaká: Lassie se vrací. Ona mi říkala: „Ivanko, ty si nedokážeš představit, co jsem zažila při četbě té knížky! Já jsem najednou viděla časové úseky. Najednou blesklo to, viděla jsem: cvak, cvak, cvak, cvak... Já jsem se dostala do těch tři a půl roku a viděla jsem přesně okamžik, kdy to tělo malého dítěte, kterým jsem tenkrát jakoby byla...“ Pozor, ona už dnes ví, že je Vědomím, ale viděla, jak to malé dítě prožilo tu situační nenávist, že vlastně to zvíře zmizelo z jejího života. Hele, v tu ránu to vyjelo, jako vřed všechno nahoru pryč. A ona se uzdravila. Takže i takové věci vy máte. A tohle nemohla udělat vlastní vůlí, že. To zkrátka nejde. Bylo to připravené.

Já vím, že vy si myslíte a mnozí si myslí... Zkuste si představit, že bych dnes řekla nějakému černému mágovi, kterému ještě funguje čarování a on neví, že je celkem, že ubližuje a ovlivňuje druhé lidi a že ubližuje sám sobě, protože neví skutečnou realitu. On sám si myslí, že má otevřené třetí oko, protože hmotné obrazy, které dostává od hmotného pána, tak on vidí pouze konstrukci budoucnosti světa. Pozor, zase zkresleně, není to úplně čisté. On si myslí, že tohle je otevřené třetí oko. Není. Otevřené třetí oko

má pouze stav Boha. To znamená člověk, který se zbaví veškerých odporů, to znamená negativních emocí na prvních pěti čakrách. Nedávno mi někdo říkal, jestli se mu podívám na sedmou, osmou, devátou čakru... Já říkám: „Nepodívám. Já jsem přišla pouze kvůli převodu z hmotného vědomí do Vědomí Boha přes hladinu šesté čakry. Já vám pouze vysvětluji prvních pět čaker.“ A když pochopíte, a pak se vám zastaví odpory, tak se vám automaticky otevře třetí oko. A nemá to nic s těmi informacemi, co mají bílí a černí mágové o otevření třetího oka. To je klam, který jim podvrhuje v jejich vývojové fázi Satan.

Za druhé: bílá magie. Absolvoval jsem třetí stupeň zasvěcení pro používání energie Reiki. A vždy jsem možnost využívání této léčivé energie považoval za boží dar jako pomoc druhým. Mé zasvěcení proběhlo teprve nedávno a léčení jsem používal vždy pouze ve prospěch členů mé rodiny, to je bezplatně, a vždy na jejich přání s výjimkou zvířecího osazenstva. Vždy jsem také před samotným léčením opakoval prosbu: ať je vše vždy v souladu s Božím plánem. Jedná se v tomto případě také o bílou magii? Pokud ano, tak prosím o vysvětlení, jaký je rozdíl mezi touto pomocí prostřednictvím dané magie a jakýmkoliv lékařským zákrokem klasické medicíny, který je z mého pohledu rovněž zásahem do životního osudu daného člověka nebo zvířete. V jedné z přednášek jste zmiňovala například transplantace orgánů, které nám v budoucnu budou velmi prospěšné. Předem velice děkuji za objasnění a ještě jednou zdravím. Petr.

Dobře poslouchajte. Běžná medicína, lékaři, kteří studovali medicínu a věnují se operacím a léčení, nezasahují do karmy, ale vy jako léčitel ano. A přestože si vlastně říkáte tu formulku, ono vám to v oblasti bílé magie má fungovat, protože Boží vůle v tu chvíli vás posazuje do třídy bílé magie, kdy ještě získáváte zkušenosti zasahováním do druhého lidského těla, ale vy ve skutečnosti ubližujete sobě i rodinným příslušníkům, což nevíte. Vy jim odebíráte platbu za nemoc. A u vás prosazujete odpor vůči nemoci bližního člověka. Vůli člověka zasahujete do vývoje planety. Což je v tuhle chvíli je pro vás důležité a dobré, vše je dobré, protože sbíráte zkušenosti.

Mně nedávno psal jeden známý z Ústí, znám dobře jeho i jeho maminku, poslouchal mě od úplného začátku, tenhle mladý muž. Je hrozně fajn, chápe, přesto mi napsal asi po pěti, šesti letech krásný dopis, kde říkal: „Ivanko, mámě včera hrozně oteklo koleno. A já to nevydržel, protože skučela a bolelo ji a kulhala. A tak jsem přiložil po letech ruku. Hele, ono jí to pomohlo, ale já jsem do rána nespál, dneska jsem se vzbudil a já mám obrovským způsobem oteklou ruku od ramene až do prstů. Bolí to jak sviňa.“ Já říkám: „No, ale to je dobře, že se to stalo! To je moc dobře. A pamatuj si, ty jsi mámě ublížil. A sobě také. Sobě, to už vidíš, co se ti děje. Posloucháš mě takovou dobu..., a je dobře, že se to stalo, protože sis ověřil, že to pracuje. Mamince jsi ublížil tím, že ona nemohla zaplatit za svoji tvrdohlavost na levé noze, to znamená, že znova si to prožije, znova jí to oteče. A ty jí to necháš zaplatit.“

Léčitelé takhle dostanou dar a snímají od druhých lidských těl, když nesouhlasí s tím, že oni trpí; a ti lidé také nechtějí platit, oni tu nemoc považují za špatnou; ale nemoc je dobrá. Jak chcete zaplatit své dluhy? Vy se stáváte hmotou a jdete skrz hmotu do stavu Boha, a potřebujete prožít, a bez zaplacení nemůžete projít do vyššího vědomí, to nejde. Takže si ubližujete, vy si nepomáháte, to je iluze, která se odehrává. A teď je na vás, to se po vás chce vlastně v oblasti bílé magie, se vzdát darů. Je jedno, že jste byl zasvěcen, to bylo vaše urychlení. Každé zasvěcení, už jsem o tom mluvila na začátku, je touhou být lepší než druzí, zachraňovat svět. Je jedno, jestli už si za to nic neberete, tam nemusí být touha po penězích, může tam být touha být třeba užitečný. Vy budete užitečnější tehdy, kdy budete lidem ukazovat optimismus. Když budete žít plný optimismus a naučíte ho i okolí, tak nikdy neonemocníte, nebude proč zasahovat. A ty nemoci, které se týkají budoucnosti, ty jsou nastaveny ve stáří vašeho hmotného těla - a ty budou také opravitelné. A pamatujte si, nemoc, která se týká hmotného těla jako nosiče, proč bych si neměla nechat něco opravit, upravit... Jsou lidé, kdy v bílé magii úplně fanaticky odmítali léčení, že si přece nenechají něco uříznout. Do prdele, vy nejste hmota těla, to je vaše obydlí. A když vám upadne u baráku komín, tak ho nepostavíte? Vy ho přece opravíte. Pokud ještě je šance opravit schránku, tak se opravit dá. Vy jste nikdy nebyli hmotou těla, ani jménem. To je iluze tohoto světa. Vy jste Vědomí, které žije v těle.

Já jsem kdysi navštívila rodinu, kdy žena měla rakovinu prsů. Mám je hrozně ráda. Viděla jsem je v Praze, načež jsem jela na Moravu, měla jsem u nich spát. Přijela jsem tam, a ona do čtrnácti dnů zhubla ještě dalších deset kilo, i když byla před tím hodně štíhlá. Já když jsem ji viděla, tak říkám: „Co jsi dělala proboha?!“ Ona mi říká: „No, já se pokouším vyhladovět tu rakovinu.“ Já říkám: „Tebe nenapadlo, že si máš nechat odoperovat oba prsy?“ „No, to já nemůžu, vždyť to je moje tělo.“ Já říkám: „Aha, ale ty mě přece posloucháš hodně dlouho..., ty nejsi tvoje tělo. Slyšíš to: moje tělo - tady je někdo, kdo vlastní tělo. Kdybych já měla rakovinu prsů, tak si nechám uříznout oba prsy a jedu dál. Bez prsů já přece mohu žít! Nebo ne?“ A pozor, platba je i tím, že prožijete bolest při operaci, vůbec o nic nejde. Takže ona mi říká: „Aha!“ Udělali jsme sezení, odteklo obrovské množství věcí z každé úrovně. Ona si to i nahrávala. A já jsem odjela. Najednou mi píše její muž. A říká: „Ivi, průšvih. Ty jsi sice říkala, že budou veliké platby, protože tam hodně odteklo. Ale ono to vypadá, že moje žena bude mít zánět žil.“ Já říkám: „No, teď si to zaplatit musí.“ „No jo, ale ona nebude moct na tu operaci!“ Říkám: „Do prdele, to je to samé. Napřed člověk odmítá, že nechce na operaci, a pak se fanaticky bojí, že k ní nedojde! To je ten samý odpor. Pamatuj si, tvůj osud je hotový. Už při narození bylo jasné, že ona v tuhle dobu dostane rakovinu, v tuhle dobu udělá tohle. A jestli tam ta operace je, tak tam bude. Bude tam i hodina i minuta i den, rok. Už je to všechno připravené.“ On mi napsal: „Ježíš, mi jsme blbci!“ Já říkám: „Ne, nejste blbci! Takže teď si to hezky odmarodíte, přijmete i to, že na operaci za čtrnáct dní nepůjdete.“ Hele, noha se okamžitě uzdravila, a za čtrnáct dní operace proběhla. A ona už tu tři roky je, naprosto zdravá. Víte, každý odpor proti všemu, co se tady teď děje, a může to být hned okamžitě protiváha, je tím samým odporem. Proč se bráníte?! Jestli nemáte jít na operaci, tak i kdybyste se tisíckrát snažili, tak se tam nedostanete.

Milá Ivanko, potkávám se posledním časem s lidmi, kteří pečovali o dlouhodobě těžce nemocné rodiče a byli na to sami bez pomoci sourozenců. Chtěli po rodiči, většinou už jen jednom, aby udělal majetkové vypořádání, ale on to nechal na dětech, ať se prý po smrti dohodnou. Při vyprávění je zřejmé, co si kdo s kým měl odžít, a co komu ve vztahu s rodiči chybělo. Přesto se ptám, má dítě, děti právo chtít po rodičích v běžném životě bez pohrom rozhodnutí o vyrovnání majetkových záležitostí? Někdy je to i tak, že je dávno určeno něco jako tvoje, a vlastně ti to nepatří, projevená hmota, já vím. S láskou a vděkem tobě i týmu.

Víte, Boží vůle je to, co se děje. Ano, já jako člověk, když tedy budu žít a budu mít sourozence, nebudu nikdy mého rodiče nutit, aby napsal jakoby vyrovnání těsně před tím, než zemře. Buď to udělá sám, a já budu respektovat co tam napíše, protože jsou to jeho peníze. A jestli z nich nemám dostat ani korunu a má to dostat někdo, kdo podle mého názoru třeba nespravedlivě, s tím já nic neudělám.

Já jsem vám vysvětlovala, že spravedlnost lidská neexistuje. Ale existuje božská, když si vybíráte osud, kdy vás dohání vaše činy z minulosti, z minulých inkarnací. A jestliže jste si někdy něco přivlastnili, co jste neměli, dnes je na tom místě někdo jiný, kdo to dělat bude v nevědomosti a udělá to, ale vy dneska musíte zaplatit. Nehodnoťte a nesud'te, ať kdokoli co udělal nebo neudělal.

A věřte mi, že ta hmota tady, včetně majetku a peněz, je tady nastavená proto, aby jste se na ní vyučili. Dneska jsme už o tom mluvili, že se to vlastně ekonomicky zborťí. Ano. Peníze nebudou. Ale nebudou až tehdy, až to skutečně dojde. Tady totiž je spousta peněz, je to obrovský objem peněz, který není vůbec v oběhu. Je uložený jenom jakoby, pomyslně. Proto tady dnes je veliké množství lidí, kteří nemají absolutně žádné peníze. Což je také dobře. Oni se tak naučí žít. A věřte mi, že jsou mnohdy víc spokojení, než ti, kteří ty peníze mají. Spousta z nich, z těch lidí, se třeba obrovsky nudí, nejsou schopní pracovat bez toho motivu, když nemáte ten motor, bez peněz. To je motor. Pak dělají hlouposti. Snaží se velet druhým, snaží se uplácet, aby získali své zkušenosti, že ne každého jde uplatit. Ne vše si může ten člověk koupit. Vše je rozděleno podle toho, co si tady potřebujete vyzkoušet a naučit, na to nikdy nezapomeňte.

Takže jenom podvolte se ději, neběsněte. Berte to tak, jak to je. A i kdyby tam někdo fungoval jakoby ten špatný, nenechte si našeptávat od vašeho těla, že on je špatným. On si své platby za to najde.

Prosím o odpověď. Čtyři roky platím, možná i déle, onkologickou nemocí. Považujete medicínu za bílou magii?

Ne, ne. Operace nejsou bílá magie. Už jsem dnes o tom mluvila. Prosím vás, doktoři nesahají do karmy. Ti vám energeticky nic neodnímají. To je všechno v pořádku. De facto jsem na tuhle otázku už vlastně odpověděla.

Byly tři operace, odebrání nádorů, to není magie?

Ne, to magie není.

Pak onkoléčba, náročná. Využila jsem i po chemoterapii čištění léčitelkou. To je zápis pro mě?

Pamatujte si, každá nemoc je vaší záchranou. Pokud se jí snažíte zbavit, máte odpor a vytváříte si ho, proto možná ta nemoc pořád pokračuje. Vy máte být rádi. Já vím, že to je těžké, když máte i nemoc, která vás vlastně velmi přibližuje k smrti, protože ta rakovina ještě dnes je jakoby neléčitelná; i když on už ten lék je na spadnutí. A dokonce i tady v Čechách je vlastně centrum, které k tomu hodně přispělo. Takže on se vynalezne lék na vlastně všechny nemoci, které tady zrovna jsou, ovládneme hmotu. Nicméně, vy musíte přestat dělat odpor. Přijmout, pozor, i tu nejhorší variantu. Já vím, že je to těžké přijmout i smrt. Jestli mám zemřít, tak je to nastavené. To se špatně poslouchá, když to máte, já vím, ale věřte mi, tím se zbavíte odporu. To ego, jakmile si ještě pořád někde nastavujete něco, co nechcete, tak se snaží a využívá si té hladiny, kterou jste si nastavili, proto, aby vám egouš nežužlal ucho, tak mu potřebujete zakroutit krkem tím, že přijmete sakum prdum všechno, jakmile to přijmete, zbavíte se největšího odporu. A pak už tedy zbývají nějaké ty odpůrky, které při té cestě jakoby toho léčení jsou, třeba, že vám je špatně, nebo že musíte někam cestovat, nebo že budete brát ještě jednou nějakou léčbu, která není zrovna příjemná, anebo třeba i další operace... Věřte mi, stojí to zato. Vy ve své skutečné realitě jste nesmrtelní, to znamená, a teď vám řeknu něco, co s vámi zatřese, že se tady udržujete v utrpení. Rozumíte mi?

Posílá mi občas energii, to je zápis?

No jasně. Pozor, ona ubližuje sobě i vám. A vy, že to chcete, ubližujete sobě i jí. To je spolupráce.

Mám kamarádku, které umíral čtyři roky tatínek na rakovinu střev. A už mlel z posledního, už se mu ten život nelíbil, on nikdy nemohl vyjít z baráku, protože cokoliv snědl, tak okamžitě byl za dvacet minut na záchodě a byl nezastavitelný. Poslední čtyři roky pil jenom nápoje, nic jiného v těle neudržel. Byl to život, který byl hodně náročný. Já osobně byl raději umřela. A jeho žena, se kterou žili dlouho, asi dvacet tři let, ona to byla jeho druhá žena, jak se mu pořád snažila jakoby pomoci, tak zašla za nějakou léčitelkou; a on už měl takové obrovské nafouklé břicho, už to bylo vidět, tak dny mu dávali doktoři času; a to břicho mu splasklo do půl dne. Ta žena byla šťastná. Ale on ne. Jemu dál bylo špatně dalších tři čtvrtě roku. A ona se o něho starala. On už mohl odložit to své tělo, ale díky odporu vlastně tady zůstával. On samozřejmě svolil také s tím léčením na dálku. Ten, kdo umírá a zažije ten svobodný pocit, kdy to tělo, které tíží, ať je zdravé nebo nemocné - vždy tíží, je to hmota, to nejste vy; to je blaženost.

Bolesti mám čtyři roky. Lépe, než vzít chemii mi přijde požádat o pomoc touto cestou. Chyba?

Pamatujte si, chyba neexistuje. Jestli vám to ulevuje, budete se neustále potýkat s těmito věcmi, protože to je nekonečný proces. A to už se musíte rozhodnout vy sama. Ale jestliže se chci něčeho zbavit - nepřijímám platbu, takže ona se musí protahovat.

Ale postupně můj odpor klesá, učím se žít s nádory a zjišťuji, že dokážu být šťastná, učím se velmi, a v poslední době přichází pochopení.

Výborně.

Dokonce vnitřní odpovědi na prosby o vedení. Satan?

Ano. Prosby o vedení, to je také ještě Satan. Vy když všechno totálně přijmete, celý děj, tak budete vědět, že není oč prosit. To je absolutní přijetí.

Bylo mi řečeno, že pomoc zvnějšku oslabuje tvou vnitřní sílu,

No, to je to co říkám.

...poslouchej sebe,

Pozor, jenže vy jste Vědomí, nejste tělo nebo druhý člověk. Tohle je důležité.

...svou vnitřní moudrost, dokážeš se uzdravit. Chemie už není nutná. Došlo k odevzdávání odporu, zároveň uvědomění si svého Božství, nechávám to pracovat, nezasahuji, ačkoliv jsem na přednášce, vaší, jen si uvědomuji, že za myslí. Je to meditace?

Ano, vy když jste spokojení s tím, co se děje, i kdyby to bylo velmi dramatické, tak jste v meditaci. Meditace je stav bez odporu. A pozor, je to vlastně trvalý stav. Jenže pokud je dělaná s odporem, pokud vy budete vědomě usedat v meditaci, ale v životě budete mít odpory, pak je to opak. Pak toho Boha hledáte nahoře. Jenže to jste vy. Tohle je zapotřebí pochopit.

Kvantové unášení, odevzdání se Bohu, cesta k uzdravení. Je to také odpor? Je odpor chtít žít? Chci odpor? Děkuji. Petra.

Péťo, jednou na statku byl jeden mladý muž, strašně zajímavý, a byl na kurzu kvantového léčení. A všichni na tom kvantovém léčení říkali: „Jo, ty jsi dobrý, tobě to půjde, tak si tam něco přej, představuj si...“ On říkal: „Ivi, to jsem tě ještě neznal, ale najednou mi došlo, že jestliže já jsem Bůh, což už v tu dobu ta informace, vlastně mi docházelo, když mám teď nemoc, tak já jako Bůh jsem ji chtěl. A já jim říkám - proč bych si měl něco opravovat, když se to děje, děj je dokonalý... Oni všichni na mě koukali jak tele na nová vrata. A já jsem za týden dostal první Křečany: Vše je dobré.“ Ano, on byl připraven pochopit. A nehledě k tomu, že za kurzy Kvantového léčení se také berou obrovské sumy. To jsou ještě všechno hladiny bílé magie.

Přijměte všechno tak, jak je. Odevzdejte se osudu. Váš děj je hotový a je nastaven, a není o co prosit. Takové záškuby, kdy má hmota ještě přece jenom něco si přát, něco ulehčit, něco obnovit..., je ještě stav, kdy chcete měnit to, co se děje. Vy to změníte tím, že tohle se zastaví, ale na to si musíte počkat. Proto, když budete děkovat za to, co prožíváte..., vezměte si, takhle rychle byste se nikdy neučila, kdyby ta rakovina nebyla a ty čtyři roky tohohle stavu by nebyly, ta rakovina vám pomáhá; a vy se jí chcete zbavit?!

Já jsem úplně v koncích, ke mně přijde autopatie, aby pomohla ke zdraví, mně to připadá, že to není odpor, že to je uvědomění. Jenom si tohle stavu dosáhnu...

Pozor, ale proč jsi tam šla?

Já jsem tam nešla. Ono to přišlo jako informace od jedné kolegyně, jenom mi přišla informace: přečti si tuhle knihu. Což je asi tedy stejné.

Ano, pamatujte si, že i autopatie je snahou o vyléčení si něčeho. Ale ona je platbou. Rozumíš mi, jak to myslím? To znamená, že ty potřebuješ zaplatit. Tam je míra bolesti, kterou zaplatíš. Tam je i doba. A pokud se máš vyléčit, je to nastavené. Ty máš být jenom šťastná a máš dělat věci, které vlastně ti medicína dneska nabízí, ten stav bez absolutní magie pomůže.

Já jsem totiž dostala informaci, že ta biologická léčba, kterou jsem dostávala, že nepotvrdila v Americe, v té nové studii, žádný efekt. Tak jsem si říkala, proč ji tedy mám brát dál...

Víš co, to může být pravda a nemusí. To ty nevíš. Ale jestliže mi to lékař nabídne, tak to zkusím. Třeba to pomůže, anebo to nepomůže. I ta důvěra, se kterou jdeš tím životem a nenecháš se vystrašit, že to nebude fungovat, je pro tebe zavazující, a pozor, zvláště zakrytý odpor, který už jako odpor nevnímáš, ale on odporem je.

Já, když bych dostala nějakou nemoc, půjdu k lékaři, a ráda, a budu mu důvěřovat. I to, že k sobě dostaneš lékaře, který ti má pomoci nebo nemá pomoci, je nastaveno. Nekalkulujte s tím, že někdo je špatný, on mi nepomohl, nebo ne. Je to ve vás. Už je to nastavené v procesu tvého osudu. A nikdo ten osud nemůže změnit. Takže ta absolutní důvěra je podřídit se tomu osudu. A plout, ne plavat proti proudu, a snažit se vůlí člověka něco změnit. To vytváří odpor, kdy se té nemoci nemůžeš zbavit, protože jsi tu nemoc nepochopila. Ona ti pomáhá. Rozumíš mi?

To jo, to je pravda. Tomu rozumím. Ale když v tom procesu, který tam byl, té onkologické léčby, a přijde tam tahle informace, že se tedy neví, jestli je to v podstatě účinné, a přijde tam další informace, že je nutno vlastně pokračovat...

Víš co, Satánek vždycky bude nabízet různé věci, které budou souviset s odporem, byť minimálním, ale s odporem. Budeš se muset jenom rozhodnout. I to rozhodnutí, pro co se rozhodneš, je nastavené, to už nikdo nezmění, ty sis to vyzkoušela nebo si to zkoušíš. Pokud si myslíš, že je to správné, nikdo ti to nesebere, ani Adamcová, ona ti to ani sebrat nechce. Já vám vysvětluji jenom konstrukci. Uvědomte si, že já jsem vám nikdy neříkala, že něco bylo špatně. I hladiny černé a bílé magie, kterými jste procházeli, zprostředkovaly vaše zkušenosti. Rozumíš, co tím chci říct? Ony byly dobré. A nikdo ti je nesebere. A já nemám právo někomu něco zakazovat. Já jsem pouze přišla pro hladinu těch, kteří už mají hodně zkušeností za sebou, takže už mi budou rozumět, co chci říct. A dokud tu ještě někdo, má třeba dejme tomu ještě rok, dva, nebo měsíc,

nebo týden zůstat v bílé magii, on tam zůstane. A je to pro jeho dobro. Já lidem nezakazuji, aby byli v bílé magii.

Já vidím někdy na tom facebooku, jak někdo tam říká: „Ježíš, to je bílá magie! To nedělej!“ To je odpor jak sviňa. Jestli ten člověk si má ještě vyzkoušet větší zkušenosti v bílé magii, tak jsou pro něho dobré, aby je pak opustil, ale musí si nést i následky. A ty jsou také dobré.

Takže tady je zapotřebí jakoby zprostředkovat a vědět, proč ta rakovina tam je, v jaké úrovni je, co jsi kdy nenáviděla, protože je to záležitostí nenávisti, a pozor, to může být i situační. Vy třeba si nejste vědomí něčeho. Uvědom si, třeba když to dítě, tady jsem o něm vyprávěla, nenávidělo situaci v životě, že přišlo o pejska, tam nebyl nikdo konkrétní, ten pes se jí ztratil ze života a tam prožila obrovskou zášť ztráty - takže ano, v tu chvíli všechny buňky těla prožily, zážitkem, nenávist. A oni ji budou projevovat vůči druhé buňce, a tehdy začne množení. Jestliže dneska už miluješ celý svůj osud s dějem, který byl celý nastavený od začátku, pak se může všechno narovnat. Protože nikdo ti nepřišel ublížit. Ty sis nastavila veškeré činy druhých lidských těl, včetně těla svého, a všechny situace, které se odehrávaly. A pokud je budeš nenávidět, nezbavíš se rakoviny. Učíš tím buňky.

No, to je to učení, učení buňky. A takže když se učím, naopak, tak se tudíž mohu uzdravit?

Podívej se, já ti něco vysvětlím. Ty se budeš učit milovat, ale nezvládneš své tělo. Tělo si udělá nenávist, když ji umí. A ty to nedokážeš zvládnout, odpor má svůj děj. Jestliže do konce tohoto života máš mít odpory k něčemu, tak je mít budeš. A nemůžeš to změnit. Děj ve hmotě je nastavený. To znamená, že teprve tehdy, až přijde náročná situace, nečekaná, tak teď to tělo to udělá. A umí to. A tys ho tenkrát udělala. A je to platba za minulost, ty se nemůžeš dostat zpátky do minulosti, abys to změnila, to nejde. Jde přijmout nemoc tady a teď. Když ji přijmeš, zaplatíš ji a nevytváříš vůči ní odpory, tak tím nejvíc minimalizuješ ten průběh té platby. Ty už jsi to tenkrát udělala.

Bílá magie je o tom, že se vás snaží přesvědčit, že se dá sáhnout do minulosti a sebrat to. To je kec. Dá se zaplatit jenom platbou. Nedá se vyčistit čakra. Čakra se vyčistí jenom platbou. A jestliže ty odmítáš dneska platbu, tak si děláš další odpor do budoucnosti. Tohle je zapotřebí pochopit.

A pomůže, když člověk pochopí proč nenáviděl, proč neodpustil, proč nerespektoval?

Když dneska toho člověka budeš milovat za to, co tě naučil, i za to, že máš dneska tu nemoc a že to bylo zbytečné, že tvoje reakce byla taková, tak pro to uděláš maximum. Víc udělat už nemůžeš.

Já tedy mám ten pocit.

Perfektní. To stačí, ale pak už se odevzdej.

A když ten doktor najde třeba nějaký nádor a dotyčný člověk si stejně neuvědomí, proč ho měl, tak mu to přece také nepomůže?

Také ne, ano. On si klidně odžije další nádor a další proces, ano. Anebo pozor, třeba se i vyléčí z rakoviny. Vy nevíte, že třeba ten člověk si má prožít ještě pět náročných let, takže nemá ještě odejít. My jsme tady v očištění. To je to, co potřebujete pochopit. On je ten osud hotový, tak ani ten doktor, který uřízne nádor..., a člověk bude pořád nenávidět, on se může té nemoci zbavit, ale bude mít jiné nemoci, které budou pokračovat, on si to tady potřebuje protrpět.

Všimli jste si, moje maminka vždycky bědovala. Můj táta byl strašně hodný člověk a všechny lidi miloval, až potom selhal vlastně v tom jednom jediném případě. A do půl roku byl pryč. To bylo zbytečné, Ale já věděla dva roky dopředu, že on zemře. A tenkrát jsem ještě nesměla mluvit. Já jsem nesměla promluvit k nikomu. Takže ani svému otci jsem nemohla vysvětlit, jak to funguje. A byla jsem u okamžiku, kdy ten tatínek zapsal tu rakovinu. A zemřel. A moje maminka pak: „Takový hodný člověk, nikomu neublížil, ten tady mohl ještě být!“ Nemohl. A pozor, hodní lidé, ti se tady zdržují velice krátce. Ono je to jaksi obráceně... V tom očištění zůstávají ti, kteří si to tady potřebují odkroutit. Čím delší věk, tím lepší... /Smích/ Já vím, že s vámi občas třesu... Ale prosím vás, třeště si hlavně bránicí. Už jsem vám na základních přednáškách vysvětlovala, že mi se vlastně radujeme, když se narodí dítě a pláceme, když oni odcházejí, ale oni jdou do klidu. Jdou sami k sobě, jdou domů.

Ivanko, dobrý den. Trápí mě jedna věc. Pracuji aktuálně ve finančnictví, aneb součástí mé práce je lidem měnit peníze. Firemní politika je taková, že jsme hodnoceni podle určitých pravidel, která do Jednoty zkrátka nepatří.

No jéje, finančnictví ovládá Satánek. To je jasné.

No a já, jako vědomý člověk se v tom přestávám cítit dobře. Stačí se tedy rozhodnout a dát výpověď? Za poslední čtyři roky jsem takto dala výpověď šestkrát. Už nevím, neb mi dochází inspirace, jakou práci mám vykonávat. Srdečně Lenka.

Leni, ty jsi vždycky dělala v tom finančnictví? ...

Vždycky ne.

Poslyšte, já vám potřebuji něco vysvětlit. Občas o tom mluvím, někdy, když je příležitost na statku, když takhle někdo o tom hovoří. Je to strašně důležité to pochopit. Vy si tady objednáte svůj osud. Ten je hotový. Objednáte si i míru peněz i to, co budete dělat, na jakém postu budete. A znám člověka, to je docela krásný příběh, který teď budu vyprávět, který byl celý život obrovsky ctižádostivý. Silná ctižádost něčeho dosáhnout. Byl velice chytrý, vystudoval vysokou školu technického směru a opravdu se velice snažil, aby se dostal na nejvyšší post. A dostal se. Dělá jedné obrovské evropské společnosti nějakého generálního ředitele a rozhoduje o velice důležitých věcech a hodně lidech. Mimochodem, to je jen dodatek, takový člověk to má v tom osudu velice

náročné, tam zjistí tu obtížnost téhle funkce. A hlavně, z tohohle člověka po odchodu do důchodu se stane obyčejný důchodce... A najednou nerozhoduje o ničem... Což je obrovská darda, která je připravená. Ale teď tohle odsuneme, budu pokračovat ve vyprávění, co se dělo dál:

Tuhle firmu ale koupil člověk, který o technologiích té své firmy nemá absolutně žádné zdání. A teď tenhle člověk tam přijde, má geniální nápad, chtěl také něco dosáhnout, a ten majitel firmy; a pozor, ty posty si zvolili, aby se naučili respektu; mu to zamítne, jako hovadinu - do toho nejdu. Vy, když se máte naučit respektu, tak budete chytrí, nadaní, geniální, ale šéf, který bude úplně tupec z vašeho pohledu s vámi bude pohybovat, aby jste se naučili poslouchat šéfa.

Ty děláš v určité společnosti, která tě zaměstnává a živíš tím rodinu. A nemáš právo si vyčítat, že tam jsou nějaké machinace. Ty máš nad sebou nadřízeného, který ti dává vlastně příkazy, to, co máš dělat v rámci práce, po tobě se jenom chce, abys poslechla. Když si kvůli tomu budeš dělat výčitky a budeš mít špatné svědomí, už si budeš na sebe natahovat odpory, které vlastně nepatří tobě, za ně je zodpovědný úplně někdo jiný. Tam už potom záleží jenom, jak se rozhodneš. Jestli tam zůstanu, ale pak mi nebudou vadit děje, které okolo jsou, ale uživím tím rodinu. Anebo si najdu, úplně v klidu, práci jinou, která bude v jiných oblastech. Ale pamatuj si, ty, že tohle nemáš přijaté, tam se budou dít podobné věci, kde zase budeš muset něco skousnout, protože jsi nedostála tomu přijetí. Rozumíš? Děj ve hmotné složce je nastavený a netýká se vás. Vůbec se vás netýká. Vy si potřebujete uvědomit vaši skutečnou realitu. To stačí.

Já jsem tady hledala jeden dotaz, ten byl pro vás strašně důležitý... Aha, už to tady mám. To je taková jedna dušička, která nedávno byla na statku, je strašně fajn. A nedávno se objevil i na facebooku a je takový veselý, usmátý, říká si Ivánek Usmátý:

Ahoj, Ivanka, zkusím to česky, ať to máš jednodušší. Na jedné besedě padla otázka duchovních průvodců a řekla jsi, ať je raději nenásledujeme, že nám sice budou leccos říkat, ale je to stále hmota. Na druhé straně, sama nám říkáš příběhy, jak ti hlas řekne: „Kup si los.“ A ty jdeš a koupíš si ho. Je to tím, že jsi 5D a máš tedy čistější příjem signálu? A my, co jsme 3,4D si zvládneme naladit maximálně nějaký astrální hmotný šum? /Smích/ Řekla jsi ještě, že máme poslouchat sebe, protože my jsme Bůh. Ale jak my, maličké Já, se můžeme poslouchat, rovnou Boha, Otce, sebe, když se ještě i k tobě, co jsi 5D, z tebe, promlouvá hlas zvenčí? Děkujeme moc za vysvětlení. V souladu s příslušným ustanovením GDPR, dávám souhlas se zveřejněním a přečtením mého jména, přezdívky na besedě a jsem si vědom, že z ní bude vyhotoven veřejně šířený audiozáznam. Ivánek Usmátý. /Smích/

On je zkrátka úžasný.

Hele, Ivánku, a vy přítomní, já navážu na ten příběh, který tady vlastně Ivánek vzpomněl. A teď si uvědomte, co vám vysvětluji. Ano, vy jste Bohové, ale jste Bohové jenom tehdy, kdy nemáte odpor. Je to pravda? Je.

Já jsem tenkrát šla domů, měla jsem v peněžence dvacku. Věděla jsem, že za tu dvacku moc nekoupím, ale moje tělo neběsnilo, já to nepovažovala za špatné ani za těžké, nevadilo mi to, neměla jsem zlost, nebylo mi to líto, nekritizovala jsem to. Já věděla, že už druhý den budu mít výplatu. Jenže padesátku nemám, zbývá mi dvacka a za tu koupím čtvrtku chleba a půlku másla, když mi půlku prodají, to bylo už po totalitě. A jenom jsem přemýšlela, jak to mechanicky vyřeším.

Vzpomínáte, já vám vždycky říkám, že to můžete jenom mechanicky tělem vyřešit. Jakmile není odpor napadne vás jak, anebo vám vaše vlastní Božství pomůže, ale to nemá s průvodcovstvím co dělat. Jakmile máte ještě odpory, průvodci se objevují, a pozor, nabízejí vám různé techniky, které vám pomůžou - jak se dostat ke stovce a takové věci.

Takže já jsem přešla tu paní, která tam háčkovala u stolečku a měla tam ty losy. Mě by v životě nenapadlo ještě utratit desetikorunu za ten los, protože pak bych už měla jenom desetikorunu, a to už bych dětem nabídla buď jenom suchý chléb, anebo máslo. Ne, já ji přešla a vymýšlela jsem, jak to udělám, co jim dám... A bylo mi dobře. A v tu chvíli Božství se ke mně dostalo a řeklo mi: „Kup si los.“ Teď jsem se zarazila, já jsem si myslila, že to říká někdo za mnou, tak jsem se otočila, tam nikdo nebyl. A zase jsem pokračovala ještě pořád v té dráze, jako že - seru na tebe, nedám desetikorunu, no to v žádném případě! A zase jsem vymýšlela dál, jak to tedy udělám... A zase se ozvalo: „Kup si los.“ A to už mi bylo jasné, že ho mám koupit. Tak jsem tam přišla, stojím, chvíli jsem váhala, na který mám sáhnout, aby tam tedy něco bylo... A pak jsem si řekla: „Hele, tys řekl - ty si kup los, tak ty si sáhni.“ Tak si sáhnul a dal mi stovku. Takže jsme měli ještě i pomeranče a něco navíc, nejenom večeri.

Ano, vy když jste bez odporu, jenom vlastně přemýšlíte, jak byste mohli situaci vyřešit, tehdy vždycky vám někdo pomůže, i kdyby vás zastavil a s úsměvem vám opravdu podal i peníze.

Víte, já vás učím kompletnímu Božství. Vy si potřebujete uvědomit, že jste všude. To znamená, že jestliže proti něčemu zaútočíte, útočíte sami na sebe. To znamená, že se nedostanete do stavu, kdy vám je pomozeno. Vy si to totiž odebíráte, tu pomoc. Jenom pokorou se dostanete do stavu, kdy máte všechno na dosah v době, kdy to potřebujete. Ale nemůžete určovat vy jako člověk, kdy to máte dostat; si potřebujete počkat.

Ivanko naše, prosím tě, co představuje naše planeta? Myslela jsem si, že planety představují buňky a vesmír lidské tělo. No na přednášce jsi vzpomněla, že vesmír představuje buňku, tak co představují planety? Jak se jmenuje seskupení vesmíru, které vypadá jako lidské tělo? Kosmos? Děkuji Ivanko. Paula.

Já vám vysvětluji, že jste úplně všechno. Existuje mikrokosmos, makrokosmos, pozor, v poměru, který vy dnes nemůžete vidět. Makrokosmos je všechno, co je nad vámi, mikrokosmos je všechno, co je pod vámi, ale všechno se mění... Uvědomujete si to?

Mně se nedávno vybavilo jedno divadelní představení s panem Janem Werichem a panem Miroslavem Horníčkem, kdy se tak tak špičkovali, vtipkovali. A ten pan

Horníček tam tak jako s nadsázkou a s legrací řekl: „To patří do středověku...“ A ten Werich mu říká: „Pozor na slovo! Uvědom si, že jak my letíme tím vesmírem pořád dál a dál, a ten čas se prodlužuje a protahuje, tak on ten středověk se také posunuje, protože ten střed se pořád valí dopředu; abys jednou také nebyl ve středověku!“ Ano. Přesně takhle to je.

Já se teď vrátím k tomu mikrokosmosu a makrokosmosu. To znamená, že každý bod, který tady existuje, ať je to člověk, je zároveň jednotkou, to znamená, bodem je člověk, ale má i svoje mikroskopické záležitosti, to znamená buňky toho těla. V tomhle smyslu je i planeta buňkou neboli bodem, bytostí a má své jednohmotné buňky - to jsme zase buňky my, naše tělo. Z pohledu vyššího je galaxie planetou, rozumíte, a vždycky bodem a buňkou. Takže vždycky každý můžeme být jednotkou, která má svoje pod - malinké částičky, které v tom případě vlastně dělají ty části; a pak má nad, a je vlastně součástí celku. Takže vy jste vždycky vším, podle toho, z jaké té úrovně se koukáte.

Proto, v tomhle smyslu, jak se tahle paní ptala, tak to vztahuje jenom k tomu, že v tu jednu chvíli já jsem vlastně mluvila de facto o planetě jako o jedinci, ale pak jsem mluvila o části a buňce Božího těla. Já vám vysvětluji proces. Ten, kdo projde časoprostorovou křivkou 3D, on se dostane do stavu Boha a tehdy bude rozumět systému. Bude rozumět a vidět jakoby do vesmíru a jeho systému. Protože přesně tak, jako pochopíte teď, při otevření třetího oka systém směrem dolů, tak jak vám ho vysvětluji, to samé existuje nahoře. Takhle vypadá Boží tělo, to znamená, ať je Boží tělo myšleno jako obrovský vesmír, to znamená, že náš vesmír je malou jednotkou - buňkou, a těch je hodně, a pozor, má ten samý systém, kdy odumře jedna buňka, to znamená jeden malý vesmír a čeká v aurickém těle, než se vytvoří další třesk, tohle je nekonečný proces, který, pozor, nemá ani začátek a nemá ani konec, což dneska lidský mozek nemůže pochopit.

Když si vezmete Jednotu, což je kruh, symbol je kruh, a pootočíte s ním, tak získáte ležící osmičku - začátek a konec neexistuje, je nekonečný proces. Vy máte ještě nastavené lineární prožitky, kde máte minulost, pro vás přítomnost je dneska, v tuhle chvíli, a budoucnost. Jenže pozor, tohle je vnímání času, který je nutný pro hladinu 3D. Vy totiž neustále řešíte kdo vám co udělal v minulosti, on vám to udělá teď, vzápětí, za vteřinu je to posunuté do minulosti, byť vteřinu, a už to řešíte: „Blbec jeden, ten mě ale nasral...“ A teď si vezměte kolik tam těch volů je, než to přestanete řešit... To je hodně inkarnací.

Pak také řešíte do budoucnosti: „Jéžiš, toho se bojím...“ A ten Satan je mazaný, on vám najednou v projekci ukáže buď nějakou krásnou věc, na kterou se strašně těšíte, a už nechcete být tady v přítomnosti a chcete být v té budoucnosti; anebo nějakou strašnou věc, a vy tam nechcete, brzdíte pomyslně. Ne, vy tam zkrátka musíte. Takže, až pak odpadnou ty těšící se okamžiky a ty odmítající, tak pak teprve přijímáte tyhle věci - a tehdy už nerozeznáváte dobro/zlo. Vidíte, v minulosti bylo dobro/zlo, kdo vám co udělal dobrého/zlého, a v budoucnosti, co se ukazuje dobrého nebo zlého, to už přestane existovat. Budete vědět, že nic takového neexistuje, že to, co jste chtěli, tam máte. A tehdy vás už čekají samé krásné věci, protože i kdyby byly pro člověka vedle

vás, který je ve 3D náročný, tak vy jimi projdete. Nebude to s vámi vůbec nic dělat. Bude to strašně jednoduché.

Krásné dobré ráno, Ivanko. Navazuji na Liberec, kterého jsem si už včera stihla hodinku poslechnout. A velmi děkuji. Na jeden dotaz vysvětluješ, ano, stále dokola, absenci negativních emocí v těle. Něco k tomu napíšu. Stává se mi, že při vhazování prádla do pračky se tam zatoulá papírový kapesníček, který se pak rozdrobí a nalepí na prádlo. /Smích/

Hele, jak se všichni prohlíží.../Smích/

Znamená to pak vzít si takový lepkavý váleček, vše očistit, což je opravdu dřina. Vždycky mě zasáhl vztek a nutilo mě to hlasitě nadávat. Pak jsem cítila, jak se ten tlak těla mou reakcí jakoby rozpouští, zpravidla jsem u toho ještě hledala nějakého viníka, kdo si nevyndal věci z kapes a komu jsem pak vysvětlila, co vlastně způsobil. Tuto sobotu ale proběhla změna, která mě doslova zasáhla, ano, uvědoměním si věci.

Ano, ono to přijde samo. Prožijete najednou stejnou věc, která vám pila krev v minulosti, a najednou nic. A teď vy čumíte dovnitř, tam není žádná nabídka vzteku. Teď takové to: „Ty vole, co se děje?! Já už asi jsem mrtvý!“ /Smích/ A teď pozor.:

Je naprostou záhadou, jak se ten kapesník do pračky vůbec dostal. S jistotou vím, že jsem prádlo kontrolovala. Fakt, pečlivě. Přesto mi tam nějak proklouznul. Ještě ten kapesníček, ale kapesníček i s tím igelitovým obalem... Při otevření víka do pračky se mi huba jako obvykle rozjela. A najednou jsem zavnímala, že má reakce je jaksi navyklá...

Ano, tam zjistíte, že to tělo mele automaticky, ale vy už to necítíte. Tam je vzdálenost, veliká od té huby, co tam pořád pronáší ty samé věci...

...a ta potřeba to okomentovat, a čekala jsem, kdy se spustí ta lavina zlosti, aby se to skončilo. A tentokrát emoce nepřišly. Když mi to došlo v plné síle, se smíchem jsem řekla svému příteli: „Já už se nemohu ani vyzuřit!“ To je ale fakt tedy legrační situace. Do chvílky pak přišla snacha, která když viděla, jak bíle pihované prádlo od kapesníčků věším na šňůru, mi řekla, ať jí prádlo dám, že ho dá do sušičky a ono se samo očistí. A tak to bylo. Problém se vyřešil úplně sám. Děkuji a zdravím a objímám.

Takhle se to dělá, ale vy si musíte počkat. Vy si musíte zkrátka počkat. A proto, když vám ta huba ještě pojede, a ještě se do toho opřete, si nemáte vyčítat, že jste to udělali, tím posilujete Satana. On vlastně ví, že tou výčitkou jste tam ještě něco přičetli a příště to zase nezvládnete. Takže, zasmát se tomu: „To je jedno... No bůž, tak teď to oválečkuj, aspoň mám co dělat, pustím si u toho nějakou detektivku, třeba Colomba...“ Jednou se dočká každý. To vám mohu říct s jistotou.

A teď vám přečtu nádherný příběh. To musíte slyšet. Pamatujete si na tu úžasnou pěvkyni, co zpívala v Liberci? To je amatérka. To je prodavačka, která sice chodí na hodiny zpěvu, ale sama si na ně tím prodáváním vydělává. Je strašně fajn. Má úžasného muže, je to obyčejný elektrikář. A my jsme měly v tom Liberci společnou šatnu. Teď jsme se tam přivítaly, ona říká: „*Ivanko, konečně, já tě poslouchám už skoro těch celých osm let, co vyšly Křečany, i s mojí maminkou. Můj muž sice neposlouchá, ale poslouchá mě... /Smích/ A je úžasný. Zkrátka, my jsme šťastní. Nám nic v tom životě neschází. A já jezdím tady s tím pánem, co mě doprovází na klavír, a on se stará o velice vážně nemocnou ženu a my jezdíme, protože si nemůžeme vybírat, tak jezdíme třeba do Domovů důchodců, kde si bereme úplně pakatel, jenom abychom vlastně těm lidem zpřijemnil život. A protože já potřebuji pro někoho zpívat, já nemohu přijít do nějakého divadla, a tak jsem se rozhodla, že možná, že bych se přihlásila někde na nějaký konkurz, třeba v Itálii nebo v Německu, ale já neumím žádnou řeč.“ Já říkám: „No hele, tak jestli se chceš přihlásit, tak jed’.“*

A teď si poslechněte, jak to dopadlo. A i ten přístup, tohle musíte slyšet:

Mise Německo.

Milá Ivanko, srdečně tě zdravím.

Jsem ta zpěvačka, co měla tu čest potěšit svým zpěvem buněčky na tvém stém setkání v Liberci. Zmiňovala jsem se ti, že se rozmýšlím, jestli mám přijmout pozvání do německé agentury, i když neznám řeč. A tys mi řekla: „Neboj se a klidně jed’. A když ti to nevyjde, tak nefňukej.“ Ráda bych se podělila o ten příběh o společné cestě mé a mého manžela Libora do Merzhausenu v Německu, vzdáleného necelých osm set kilometrů od Liberce. A to za jedním cílem, předzpívat na konkurzu agentům hudební agentury. Vyjeli jsme ve čtyři ráno. Přibližně osmdesát kilometrů před cílem se nám auto z posledního odpočívadla prostě nerozjelo. Že by přehřátý motor? Tak jsme čekali, až vychladne. Po několika bezvýsledných oživovacích pokusech jsme se smířili s myšlenkou, že auto je prostě kaput. I přes to nás neopouštěl optimismus.

Vidíte, žádné bědování. Vy to potřebujete prožít.

Dostali jsme nápad,

A pamatujte si, nápad dostanete jedině tedy, kdy to neřešíte.

...že budeme oslovovat příjíždějící Němce, jestli by nás někdo na konání konkurzu odvezl.

No, nenašel se nikdo. Ha, ha, to by bylo moc jednoduché. Naše pouť byla mnohem pestřejší. Někteří Němci, když viděli nás a náš Google překladač, tak rychle naskakovali do aut a chvatně mizeli. Po několika hodinách se nám podařilo odchytit jednoho příjemného muže, který pochopil v jaké jsme situaci, a ze svého telefonu nám zavolal záchranu v podobě žlutých andělů, kteří si říkají ADAC. Takže klasická odtahovka z dálnice na dvůr servisu v Hohenburgu, kde byl už v tu hodinu ten servis zavřený. Žlutý anděl nás tam zanechal a spěšně uháněl pro další trosečníky. My tam tak stojíme u otevřeného auta na úplné samotě, pohroužení do svých myšlenek, a s hrůzou zjišťujeme, že klíč od našeho vozu si anděl odvezl sebou. Okamžitě beru do

ruky telefon a volám jeho číslo, a vtom si Libor vzpomněl na to, jak se řekne německy klíč. To nás zachránilo. Za chvíli se anděl vrací s klíčem a omluvou a s tím, že nám zapomněl říct, že se máme ráno v té opravně ohlásit. Pomocí Googlu jsme mu vysvětlili, že se ještě dnes potřebujeme dostat na danou adresu konkurzu stůj co stůj. Poradil nám vlak. Průj je tady kousek, jenom pár kroků. Takže asi za čtyřicet minut svižné chůze jsme se dopravili na nádraží. To by v pohodlných botách nebyl žádný problém, ale já měla nové, nevyšlápé kozačky na vysokém podpatku. To byla bolest! Platba je platba, tak jó. Zakoupili jsme si jízdenky a jak jsme se posadili do vlaku, došlo nám, že do stanoveného času se na místo asi nedostaneme. A tak volám do Čech připravené překladatelce a prosím ji, aby tam zavolala na jediné číslo, které jsem v souvislosti s agenturou měla, a poprosila je, aby na nás počkali, že se o hodinu zpozdíme. Po chvíli, k našemu překvapení, nám tlumočnice oznamuje, že číslo je pravděpodobně neplatné nebo neexistuje. Co teď? Z vlaku už jsme vystoupit nemohli, ten cíl už byl daný, tak jsme si vzpomněli na tebe Ivanko a řekli jsme si, že se vlastně nic neděje, sedíme ve vlaku, je nám teplo, tak prostě dojedeme na konec, a pak uvidíme. Až mě překvapilo, jak jsme byli oba klidní. Uvědomovali jsme si, jak je to krásné, že se máme už přes třicet let tak rádi, žádné výčitky, žádné bědování. A vtom volá opět tlumočnice. Jaká radost! Číslo funguje! Celou naši situaci vysvětlila a majitel agentury nás pozval na předzpívání na večer přímo k sobě domů. Takže s obdrženou adresou jsme se z nádraží vydali taxíkem k vytouženému domu. Stojíme naprosto vyčerpaní před vilou italského tenoristy pouze s tím, co mám na sobě. Takže civil, žádná róba, ta zůstala v autě, nevádí, hlas mám sebou... Pán nás uvítal s otevřenou náručí s celou svou rodinou i s korepetitorem. Konkurz proběhl v jeho zkušebně v menší místnosti s klavírním křídlem. Řekla jsem si: „Holka, tak jsi tedy tady! Neřeš moc, co předcházelo a prostě v těch hadrech, co máš na sobě jen zpívej! Vždyť to zpíváš sobě samé, ne...“ A já ze sebe fakt vydala vše, co bylo třeba. Užila jsem si to jako na koncertě. Pán neskrýval nadšení. Rozuměli jsme si i přes jazykovou bariéru velice dobře. Hudba nám v tom pomáhala. Sdělil mi svou vizi, do jakých rolí by si mě představoval s tím, že se budeme kontaktovat. Sláva, mise splněna! Po srdečném loučení jsme se dopravili k vlaku a na místo, kde stojí náš vůz. Libor se zatím s mým tatínkem, který je automechanik, dohodl na postupu, jak by si eventuálně mohl závadu opravit sám, kdyby se to povedlo, a frčíme domů. Ovšem zjistili jsme, že rozebírat motor pomocí světla z mobilu, zmrzlí a unavení, se prostě nedá. Rozhodli jsme se, že přespíme v autě. Naštěstí jsme sebou měli dvě deky. To jsme ale netušili, jaké je to spát v autě, když v noci mrzne. Budili jsme se ukrutnou zimou. Drkotání zubů nás vyhnalo ven, kde byla zima ještě větší, ale mohli jsme se alespoň zahřát rychlou chůzí. V těch nejhorších chvílích, kdy jsme se k sobě tiskli a nevěděli, jak se srovnat v tom malém prostoru ty dvě naše velká těla, opět jsme si na tebe Ivanko vzpomněli: „Ještě se nic neděje, ještě to jde...“ Pak jsme se začali mlátit smíchy, jak s takovou parádou jsme si do osudu vložili..., jak osvobozující, bylo nám tak dobře. A také jsme cítili s těžkými osudy bezdomovců. V osm hodin ráno se do dílny seběhli automechanici, tak jsme jim vysvětlovali, že jsme z Čech, a že bychom chtěli co nejdříve domů... Šéf nám ukázal denní plán, kolik lidí je před námi, a tak jsme jenom trpělivě čekali. Kolem jedenácté hodiny konečně naše auto dali na zvedák. Je to jen

vadný ventil, který objednájí a za pár hodin nám ho namontují a popřeme. Ale kdeže, závada se ukázala mnohem rozsáhlejší. Velmi emotivně se nám snažili vysvětlit, že by museli vyndat motor, vyměnit více součástí než původně mysleli, a na to, že nemají čas, že si musíme objednat značkový odtah servisu Fiatu. Když viděli naše rozpačité tváře, tak se jim nás zželelo. Sám šéf nás do toho servisu odtáhl na laně, za práci, kterou odvedli na autě si nevzali ani euro, za což jsme mu vděční. Takže jsme se dostali do značkového servisu, kde nás velice mile přivítali, nabídli kávu, vodu, posezení a začali řešit náš problém. Čekali jsme opět několik hodin. Nejprve na servisáka, poté na jejich vyjádření a diagnostiku, a poté na cenu. Až v pozdním odpoledni nám sdělili, že oprava by byla tak drahá, že bude lepší, když si zprostředkujeme odtahování do Čech. Ochotný manažer nám vytiskl mapku nejbližších hotelů, ve večerních hodinách jsme se v jednom z nich ubytovali. Úžasný recepční, no a ten pokoj! Sen. Čistý, s topením, které mělo v sobě tak silný fukar, že ty jediné šaty, co jsme měli, nám konečně uschli. Pociťovali jsme takový vděk! Ulehli jsme do péřových polštářů a damašku, přímo na pokoji bylo kafe s konvicí, ráj na zemi! Další den jsme strávili v parku. Bolesti nohou už mi nedovolovali chodit a čekali jsme na tentokrát českého anděla, ochotného kamaráda, který pro nás přijel i s podvalem. Noční jízda domů byla nezapomenutelná. Po dvě stě třiceti kilometrech jsme se zastavili na odpočívadle, a jaké to překvapení, na nárazníku auta, našeho, navzdory všem fyzikálním zákonům ležel a svítil Liborův mobil, který si tam položil, když se tam upevňovalo auto. No prostě úžasné! Cesta plná radosti a plná překvapení! Vlastně se nic zvláštního nestalo. Egoušek mě od té cesty odrazoval: „Je to moc daleko! Jak se tam domluvíte?“ Místo toho jsme byli svědky úžasného setkání nás samých v různých tělech. Jeli jsme za jedním cílem, zazpívat na konkurzu, ale kdeže, celá ta cesta byla cílem! Byla úžasná.

Já jsem dojatá...

Děkujeme ti, Ivanko, ze srdce. Díky tobě víme, že vše je dobré, a že když člověk zachová klid, nepropadne panice, dějí se zázraky.

Objímám tě, s láskou Iveta Hejduková.

Hele, to stojí zato... /Potlesk/

Tohle je žití pokory. Pak neprožíváte nic dramatického. Všechno je správně. A pozor, ale ty děje, takové to prozkoušení, ono se jednou zastaví, protože vy tím projdete, a už tam v budoucnosti, kterou jste si nastavili, nejsou takové věci.

Když už tohle je pro vás dobré, tak už všechno.

Tak hele, mějte se hezky, bylo nám s naším kolektivem s vámi moc dobře. Já doufám, že jste se pobavili, i když někdy je to drama se mnou. A těším se někdy na příště! Asi vás v Bratislavě neuvidím, tak někdy v Čechách asi ano!

Tak mějte se hezky! Na shledanou! /Potlesk/